

MKB-indicatorbedrijf: Het hotel

Deelrapport bij het project "Financiële doorlichting naar de regeldruk in het mkb"

MKB-indicatorbedrijf: Het hotel

Deelrapport bij het project "Financiële doorlichting naar de regeldruk in het mkb"

Auteurs

Eline de Koning

Stefan Prij

Peter Bex

Sira Consulting B.V. is inhoudelijk verantwoordelijk voor deze rapportage. De in deze rapportage opgenomen teksten en onderzoeksresultaten mogen uitsluitend worden gebruikt als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken mits de bron duidelijk wordt vermeld. Vermenigvuldiging en/of openbaarmaking in welke vorm ook, is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van Sira Consulting B.V.. Sira Consulting B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoudsopgave

1	Inleiding	6
2	Methodiek MKB-indicatorbedrijven	7
2.1	Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf	7
2.2	Onderzoeksmethode en verantwoording	10
3	Sector en verplichtingen	12
3.1	Hotels binnen de horecabranche	12
3.2	Het MKB-indicatorbedrijf hotel	13
3.3	Wettelijke verplichtingen	14
4	De regeldruk van het hotel	18
4.1	De regeldrukkosten	18
4.2	De werkbaarheid (beleefde regeldruk)	22
5	Van knelpunten naar oplossingen	25
5.1	Regeldruk versus werkbaarheid	25
5.2	Beslisboom regeldrukreductie	32
6	Samenvatting regeldruk hotel	35
Bijlagen		
I	Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf het hotel	38
II	Matrix ingevuld per verplichting	40

1 Inleiding

Het kabinet zet in op een merkbare en tegelijkertijd meetbare aanpak van de regeldruk voor bedrijven. Een belangrijke bouwsteen in het nieuwe regeldrukprogramma is om meetbaar de balans op te maken wat de regels zijn waar een ondernemer in de praktijk mee te maken krijgt, tegen welke knelpunten hij of zij aanloopt en wat het kost aan lasten. Het kabinet wil dit meetbaar maken op het niveau van de individuele ondernemer en op basis daarvan inzicht krijgen waar de regeldruk minder of de uitvoering beter kan.

De MKB-indicatorbedrijvenaankpak

Een MKB-indicatorbedrijf staat model voor een mkb-onderneming uit een specifiek geselecteerde sector. Per wettelijke verplichting is bepaald wat deze jaarlijks kost en in welke mate deze werkbaar is. Dit inzicht wordt gebruikt om aangrijpingspunten te vinden om de regeldruk te reduceren. Hierbij is het uitgangspunt dat het reduceren van de regeldruk voor een verplichting van het MKB-indicatorbedrijf ook zijn weerslag heeft op de regeldruk voor andere bedrijven waarop deze verplichting van toepassing is.

De MKB-indicatorbedrijvenaankpak is toegepast in zes sectoren, te weten:

- Winkelambacht (de kapsalon);
- Horeca (het hotel);
- Retail (de modewinkel);
- Metaal (de machinefabrikant);
- Bouw (de aannemer);
- Voedingsmiddelindustrie (de vleeswarenproducent).

In dit deelrapport is de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf [het hotel](#) samengevat. Hierbij is aangegeven welke verplichtingen de meeste regeldruk veroorzaken. Het rapport is tot stand gekomen in samenwerking met bedrijven uit de sector- en brancheorganisatie [KHN](#). De resultaten van de zes MKB-indicatorbedrijven zijn geanalyseerd in het hoofdrapport "Regeldruk MKB-indicatorbedrijven in zes sectoren". In het hoofdrapport zijn de resultaten van zes MKB-indicatorbedrijven samengevat en suggesties gedaan om de regeldruk met deze aanpak structureel te verminderen en te monitoren.

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is een samenvatting opgenomen met de uitgangspunten en methodiek die is gebruikt om de regeldruk te bepalen van het MKB-indicatorbedrijf. Hoofdstuk 3 beschrijft vervolgens de sector, het geselecteerde MKB-indicatorbedrijf en de verplichtingen die daarop van toepassing zijn. Hoofdstuk 4 geeft een samenvatting van de regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf in termen van regeldrukkosten en werkbaarheid.

In hoofdstuk 5 is de regeldruk geanalyseerd en aangegeven hoe de verschillende verplichtingen de regeldruk beïnvloeden. In samenspraak met de brancheorganisatie KHN en deelnemende bedrijven zijn op basis van deze analyse 10 verplichtingen geselecteerd met prioriteit voor een regeldrukreductieprogramma. Tenslotte geeft hoofdstuk 6 een samenvatting van onderzoeksbevindingen.

2 Methodiek MKB-indicatorbedrijven

2.1 Regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf

Het MKB-indicatorbedrijf is een analyse-instrument dat model staat voor bedrijven die binnen een deel van een bepaalde sector werkzaam zijn. Het is een fictief bedrijf, waarvan de bedrijfskenmerken zijn samengesteld. Het MKB-indicatorbedrijf binnen een sector is zodanig gemodelleerd dat het dient te voldoen aan het overgrote deel van de verplichtingen (peildatum 1 juli 2022). De regeldruk is vervolgens bepaald op basis van gesprekken met bedrijven (met personeel) die voor wat betreft hun activiteiten en/of omvang op het MKB-indicatorbedrijf lijken.

Binnen een sector is vaak sprake van bedrijven die in omvang verschillen. Zo bestaat een groot deel van de kapperssector uit zzp'ers, een kleiner deel uit ondernemers met personeel en nog een kleiner deel uit grote ketenbedrijven. Ook kunnen de activiteiten binnen een sector verschillend zijn. Zo bestaat de sector horeca uit hotels, restaurants en cafés. Het principe van het MKB-indicatorbedrijf is erop gericht om inzicht te geven in de regeldruk van zoveel mogelijk wettelijke verplichtingen waarmee de sector te maken heeft. Bij de keuze van het MKB-indicatorbedrijf staat dus het aantal verplichtingen dat van toepassing is centraal.

Hoe groter de verschillen tussen de bedrijven binnen een sector zijn, hoe groter de kans dat het MKB-indicatorbedrijf niet alle verplichtingen van de hele sector afdekt. De berekende regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf is dus geen gemiddelde van de sector. Dat zou geen recht doen aan de verschillen binnen een sector en is onderzoekstechnisch niet verantwoord. De berekende regeldruk geeft wel een indicatie van de regeldruk waar een bedrijf binnen de sector tegenaan kan lopen, maar kan tussen bedrijven onderling dus in omvang verschillen.

De regeldruk van een MKB-indicatorbedrijf is per verplichting beoordeeld aan de hand van (1) de regeldrukkosten en (2) de werkbaarheid. In deze deelrapportage is op hoofdlijnen een toelichting gegeven over de wijze waarop de regeldruk is bepaald. Een uitgebreidere beschrijving van de methodiek en hoe deze is toegepast, is opgenomen in het hoofdrapport.

Ad 1. De berekening van de regeldrukkosten

De berekening van de regeldrukkosten is gedaan conform de definities en uitgangspunten zoals voorgeschreven in het Handboek Meting Regeldrukkosten¹. De belangrijkste uitgangspunten zijn hieronder samengevat.

- Het gaat om alle geldende verplichtingen per 1 juli 2022. In het onderzoek zijn alle geldende wettelijke verplichtingen meegenomen. Dit is inclusief verplichtingen uit Europese regels of vanuit gemeentelijke, provinciale of waterschap verordeningen.
- De regeldrukkosten per verplichting worden uitgedrukt in € per jaar. Om de regeldrukkosten te bepalen zijn de kosten per verplichting (P) berekend, door de tijdsbesteding te vermenigvuldigen met het interne tarief, plus eventuele externe kosten (conform de handleiding). Om de regeldruk in € per jaar te bepalen, wordt de P

¹ [Handboek Meting Regeldrukkosten](#) is een publicatie van het ministerie van Economische Zaken en klimaat, januari 2018

vermenigvuldigd met het aantal keer dat de verplichting per jaar moet worden uitgevoerd.

De frequentie kan variëren van 12 (zoals bij de maandelijks verplichte loonaangifte) tot 1/4 wanneer een verplichting een keer per vier jaar voorkomt (bijvoorbeeld de frequentie van het aantal keer dat een ondernemer te maken krijgt met iemand die langdurig ziek is).

- Business as usual (BAU) is geen regeldruk. Wanneer een ondernemer een verplichting ook zou doen zonder dat dit verplicht is, is sprake van business as usual. De regeldruk wordt hiervoor gecorrigeerd. Zo is het uitbetalen van loon een wettelijke verplichting die iedere ondernemer zonder meer zou doen. De BAU is daarmee 100% en dus is de regeldruk nul. Per verplichting is bepaald of sprake is van BAU waarbij is gewerkt met de standaard percentages 100, 75, 50, 25 of 0.
- Er wordt uitgegaan van 100% naleving (compliance). Voor de berekening van de regeldrukkosten is ervan uitgegaan dat het MKB-indicatorbedrijf alle verplichtingen naleeft. Vanuit het onderzoek weten we dat ondernemers onbewust en soms bewust niet alle verplichtingen volledig naleven. In de berekening is hiermee geen rekening gehouden.

Dit betekent overigens niet dat de berekening van de regeldrukkosten een structurele overschatting is van de praktijk. In principe zouden de ondernemers immers aan de verplichting moeten voldoen. Indien sprake is van het structureel niet naleven van een verplichting, kan wel de vraag worden gesteld of met de verplichting het beoogde beleidsdoel doelmatig en doeltreffend wordt gerealiseerd. Kortom, het niet naleven van verplichtingen kan aanleiding zijn om de verplichting te optimaliseren. Om deze reden is de naleving kwalitatief meegenomen in het onderzoek.

Ad. 2. De bepaling van de werkbaarheid

Hoe hoger de ervaren regeldruk, hoe minder werkbaar de verplichting is. De werkbaarheid is per verplichting ingedeeld in een van de volgende categorieën:

- Niet werkbaar. De verplichting is niet uitvoerbaar op de wijze waarop dat is voorgescreven. Het gevolg is dat het bedrijf bewust of onbewust in overtreding is.
- Slecht werkbaar. Ondernemers ervaren verschillende knelpunten bij de uitvoering van de verplichting. Vaak is de verplichting alleen uitvoerbaar met hulp, inhuur of ondersteuning van derden.
- Redelijk werkbaar. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf, maar het kost wel de nodige moeite of ergernis. Vanwege efficiencyvoordelen kunnen ondernemers er voor kiezen deze verplichting uit te besteden aan een derde.
- Goed werkbaar. De verplichting is uitvoerbaar door de organisatie zelf. Dit hoeft overigens niet te betekenen dat de verplichting geen tijd of geld kost, maar wel dat de verplichting goed binnen de bedrijfsprocessen past.

Bij de beoordeling van de werkbaarheid is nagegaan welke knelpunten (zie figuur 1) een rol spelen. De rubricering van de knelpunten is zodanig gekozen dat deze inzicht geeft in de mogelijkheden om de ervaren regeldruk te verminderen.

Figuur 1. Knelpunten die van invloed zijn op de werkbaarheid

	<p>Tijdsbesteding. Voldoen aan verplichtingen uit wet- en regelgeving kost tijd en tijd is geld. Bedrijven moeten nagaan aan welke verplichtingen ze moeten voldoen. Daarnaast zijn er bijvoorbeeld informatieverplichtingen, zoals het aanleveren van gegevens. Hoe meer tijd bedrijven daaraan besteden, hoe hoger de regeldrukkosten.</p>
	<p>Kosten. Een verplichting kan er toe leiden dat een ondernemer zijn administratie of bedrijfsprocessen moet aanpassen of een externe deskundige moet inhuren om aan de regelgeving te kunnen voldoen, zoals de inzet van een notaris of administratiekantoor. Dit zijn regeldrukkosten.</p>
	<p>Complexiteit. Bij complexiteit gaat het om de vraag of voldoende duidelijk is voor een ondernemer hoe aan de verplichting is te voldoen. Als niet duidelijk is hoe aan de verplichting is te voldoen trekken ondernemers nut- en nood van een verplichting vaak in twijfel.</p>
	<p>Doorlooptijd. In sommige gevallen vraagt een verplichting om contact met een overheidsinstelling. Daar zit dan een bepaalde afhandelingstermijn aan vast. Als de afhandelingstermijn waarbinnen de verplichting wordt uitgevoerd lang is, bijvoorbeeld omdat de uitvoeringsorganisatie beoordelings- of beslissingstijd nodig heeft, leidt dit tot meer ervaren regeldruk</p>
	<p>Dienstverlening. Ondernemers verwachten van de overheid niet alleen heldere informatie over opgelegde verplichtingen, maar in sommige gevallen ook meer uitleg of ondersteuning bij vragen hoe de ondernemer aan die verplichtingen kan voldoen. Als de uitvoeringsorganisatie van de overheid zich daarbij niet constructief opstelt en de ondernemer niet voldoende informeert, kan dit leiden tot onvrede en meer ervaren regeldruk.</p>

De berekeningen van de regeldruk en beoordeling van de werkbaarheid zijn per MKB-indicatorbedrijf vastgelegd en geanalyseerd in een standaardkostenmodel per MKB-indicatorbedrijf (iSKM). Hierin is per verplichting een toelichting opgenomen waarin is aangegeven welke brongegevens zijn gebruikt.

2.2 Onderzoeksmethode en verantwoording

In figuur 2 is de onderzoeksmethode samengevat. Onder de figuur wordt hierop een nadere toelichting gegeven.

Figuur 2. Onderzoeksmethode MKB-indicatorbedrijf

PROCEDURESTAPPEN	WERKZAAMHEDEN	ONDERZOEKS-METHODE	RESULTAAT
1 BEPALEN MKB-INDICATOR-BEDRIJF EN REFERENTIE-BEDRIJVEN	<ul style="list-style-type: none"> Analyse sector op basis van beschikbare kengetallen Bepalen MKB-indicatorbedrijf met brancheorganisatie Inventariseren wettelijke verplichtingen. 	 Meta-analyse	Sectoranalyse en beschrijving MKB-indicatorbedrijf
2 VOORBEREIDEN PRAKTIJK-ONDERZOEK	<ul style="list-style-type: none"> Verwerken verplichtingen in iSKM Werven 4-5 referentiebedrijven Voorbereiden op basis van bedrijfsgegevens 	 Desk-studie	iSKM Database met wettelijke verplichtingen
3 ONDERZOEK REGELDRUK REFERENTIEBEDRIJVEN	<ul style="list-style-type: none"> Diepte interviews bij 4-5 referentiebedrijven Analyseren resultaten per referentiebedrijf Bepalen branchekcijfers voor berekening MKB-indicatorbedrijf 	 Diepte interviews (Delphi Methode)	Regeldruk per referentiebedrijf per verplichting
4 ANALYSE EN VASTSTELLEN REGELDRUK	<ul style="list-style-type: none"> Analyseren referentiebedrijven en bepalen regeldruk MKB-indicatorbedrijf Afstemmen regeldruk en meest belastende verplichtingen met grotere groep ondernemers. 	 Interactieve sessie	Deelrapport per MKB-indicatorbedrijf inclusief iSKM

1. Bepalen MKB-indicatorbedrijf en referentiebedrijven

Op basis van beschikbare gegevens vanuit CBS- en brancheonderzoeken is een analyse gemaakt van de samenstelling van de sector. Hiermee is in overleg met de brancheorganisatie bepaald welke groep bedrijven binnen de sector te maken heeft met de meeste wettelijke verplichtingen. Vervolgens is het MKB-indicatorbedrijf voor de sector vastgesteld en beschreven aan de hand van de meest voorkomende kenmerken. Met een meta-analyse van diverse bronnen (zoals wetten.nl, ondernemersplein.nl en diverse regeldruk-onderzoeken) is bepaald welke wettelijke verplichtingen op het MKB-indicatorbedrijf van toepassing zijn. Ook dit overzicht is getoetst met juristen van onder meer de brancheorganisaties en MKB-Nederland.

2. Voorbereiden praktijkonderzoek

De wettelijke verplichtingen zijn gerubriceerd en verwerkt in het iSKM. In samenwerking met de brancheorganisaties zijn referentiebedrijven geworven om deel te nemen aan het onderzoek. Het werven van bedrijven bleek in sommige sectoren lastig (o.a. vanwege tekort aan personeel of hoge werkdruk). Indien nodig zijn concessies gedaan op het aantal referentiebedrijven (4 in plaats van de beoogde 5) of was sprake van een grotere afwijking van de beschrijving van het MKB-indicatorbedrijf. Bij de analyse is met deze afwijkingen rekening gehouden door bepaalde informatie aanvullend te toetsen in fase 4.

3. Onderzoek regeldruk referentiebedrijven

In diepte-interviews met 4 tot 5 referentiebedrijven per sector is de regeldruk (werkbaarheid en regeldrukkosten) bepaald. Per verplichting is inzichtelijk gemaakt of en hoe de ondernemer voldoet aan de verplichting, wie de verplichting uitvoert (ondernemer, werknemer of accountant/salarisadministratiekantoor), hoeveel tijd en out-of-pocketkosten een ondernemer moet investeren om te voldoen aan de wettelijke verplichting, hoe vaak een ondernemer de verplichting uitvoert en of de ondernemer de verplichting ook zou uitvoeren als deze niet door de overheid werd opgelegd. Samen met eventueel aangegeven knelpunten is vervolgens de werkbaarheid bepaald. De interviews zijn uitgevoerd met de directeur-eigenaar van het bedrijf en, zo nodig, met medewerkers die verantwoordelijk waren voor de uitvoering van de verplichtingen.

Vervolgens zijn de referentiebedrijven onderling vergeleken en is nagegaan op welke wijze de resultaten zijn te vertalen naar de situatie voor het MKB-indicatorbedrijf. Wanneer uit het onderzoek bij de referentiebedrijven blijkt dat het in fase 1 gedefinieerde MKB-indicatorbedrijf te veel afwijkt, dan zijn de uitgangspunten van het MKB-indicatorbedrijf zodanig aangepast dat dit zoveel mogelijk aansluit op de referentiebedrijven.

Voor de duidelijkheid: het MKB-indicatorbedrijf staat model voor de sector maar is geen gemiddelde (niet van de sector en niet van de referentiebedrijven) maar een fictief voorbeeldbedrijf dat model staat voor vergelijkbare bedrijven binnen de sector. De regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf is in deze fase (per verplichting) bepaald op basis van de feitelijke kosten en ervaringen van de referentiebedrijven. Wanneer een bepaalde verplichting afhankelijk is van bijvoorbeeld het aantal personeelsleden, dan wordt in de berekening het aantal personeelsleden van het MKB-indicatorbedrijf gebruikt. Wanneer voor bepaalde verplichtingen gemiddelde branchecijfers beschikbaar zijn (zoals het ziekteverzuim) dan worden deze cijfers gebruikt voor het MKB-indicatorbedrijf.

4. Analyse en vaststellen regeldruk MKB-indicatorbedrijf

In samenwerking met de brancheorganisatie is een werksessie georganiseerd waarin de resultaten van het MKB-indicatorbedrijf besproken zijn en de regeldruk geverifieerd is. Hierbij is nagegaan of de verplichtingen met de hoogste regeldruk (regeldrukkosten en werkbaarheid) overeenkomen met hun eigen ervaring. Ook is nagegaan of bepaalde verplichtingen ontbreken en welke verplichtingen ondernemers juist als goed werkbaar beoordelen. Tenslotte is vanuit de discussie bepaald wat de meest belastende verplichtingen zijn die volgens de branche meegenomen moeten worden in een regeldrukreductieprogramma.

Naar aanleiding van de werksessie zijn bepaalde verplichtingen nader onderbouwd (bijvoorbeeld met branchecijfers) en doorgerekend. De resultaten van de werksessie en dit nader onderzoek zijn verwerkt in het rapport. De finale afstemming van het rapport heeft vervolgens plaatsgevonden met de brancheorganisatie.

3 Sector en verplichtingen

3.1 Hotels binnen de horecabranche

In het vierde kwartaal van 2022 waren 1.645 hotels met restaurant actief binnen de horecabranche. Bij 1.130 hotels met restaurant zijn 3 of meer personen werkzaam (69%) en bij 515 hotels met restaurant zijn minder dan 3 personen werkzaam (31%). De totale omzet van hotels in 2021 was ruim € 3,4 miljard.²

Tabel 1. Hotels binnen de horecasector

	Aantal	Percentage
Minder dan 3 personen werkzaam	515	31%
3 of meer personen werkzaam	1.130	69%
Totaal	1.645	100%

Branchevereniging KHN

KHN is de branchevereniging van hotels, restaurants en cafés. KHN heeft in totaal 18.000 leden en vertegenwoordigt vooral de ondernemingen met 3 of meer werkzame personen. Bedrijven die wel vallen onder de horecabranche, maar niet worden vertegenwoordigd door KHN zijn vakantieparken, jeugdherbergen, campings, kantines en cateringbedrijven.

Tabel 2. Aantal werkzame personen binnen hotels (2021)³

	Aantal
Werkzame personen (pers.)	60.000
Werkzame personen (fte)	40.000
Werknemers met vaste arbeidsovereenkomsten	22.000
Werknemers met flexibele arbeidsovereenkomsten	38.000

Keuze voor MKB-indicatorbedrijf: het hotel

Met de KHN is afgestemd dat het MKB-indicatorbedrijf voor dit onderzoek de hotels zijn met een restaurant en zwembad. Hiervoor is gekozen omdat een dergelijk hotel met de meeste verplichtingen te maken heeft. Het voordeel hiervan is dat eventuele suggesties voor reductievoorstellen voor de overlappende knelpunten dan doorwerken in de hele branche.

Voor de uitvoering van het MKB-indicatorbedrijvenonderzoek is gesproken met vijf referentiebedrijven, die zijn aangedragen door KHN. De kenmerken van deze referentiebedrijven zijn in onderstaande tabel samengevat. Vanwege de vertrouwelijkheid van de gedeelde (financiële) gegevens die is gegarandeerd richting de referentiebedrijven is de informatie geanonimiseerd.

Voor de berekening van de omzet van het MKB-indicatorbedrijf is uitgegaan van cijfers van de referentiebedrijven en afstemming hierover met KHN. Waar relevant is gebruik gemaakt van branchegemiddelden. In de tabel zijn de belangrijkste uitgangspunten samengevat, in het iSKM zijn alle gebruikte bronnen en berekeningen toegelicht.

De berekende regeldrukkosten en de bepaling van de werkbaarheid is geverifieerd in een werksessie met deskundige vertegenwoordigers van de brancheorganisatie.

² KHN o.b.v. CBS Statline

³ Horeca arbeidsmarktreportage 2022 (ABF Research i.o.v. KHN)

Tabel 3. Kerncijfers van geselecteerde ondernemingen

Kerncijfers referentiebedrijven	Ref. 1	Ref. 2	Ref. 3	Ref. 4	Ref. 5
Omzet (€)	€ 6.340.000	€ 1.550.000	€ 2.750.000	€ 3.020.000	€ 6.330.000
Werknemers (pers.)	50	24	67	67	75
Werknemers (fte)	42,5	16	31	39,7	52
Ondernemers (pers.)	1	1	2	4	1
Locatie in Nederland	Zuid	Zuid	Zuid	Midden	Noord
Aantal kamers	93	64	78	39	96
Leeftijd onderneming	+ 10 jaar	+ 10 jaar	+ 10 jaar	+ 10 jaar	+ 10 jaar

Tabel 4. Kerncijfers van MKB-indicatorbedrijf

Kerncijfers MKB-indicatorbedrijf	MKB-Indicatorbedrijf	Toelichting MKB-indicatorbedrijf
Omzet (€)	€ 2.880.000	Gebaseerd op referentiebedrijven
Werknemers (pers.)	65	Gebaseerd op referentiebedrijven
Werknemers (fte)	29	Gebaseerd op referentiebedrijven
Ondernemers (pers.)	3	Bron KHN
Aantal kamers	76	Gebaseerd op referentiebedrijven
Leeftijd onderneming	+ 10 jaar	Bron KHN

3.2 Het MKB-indicatorbedrijf hotel

Het hieronder beschreven MKB-indicatorbedrijf van een hotel is een fictief bedrijf. Het MKB-indicatorbedrijf staat model voor de sector en maakt inzichtelijk welke verplichtingen van toepassing zijn, wat de regeldruk is en hoe dit doorwerkt in de bedrijfsvoering. Het is geen gemiddeld bedrijf, maar geeft wel een realistische beschrijving van bedrijven binnen deze sector. In de rest van deze rapportage wordt de regeldruk voor dit bedrijf berekend op basis van ervaringen en inzichten uit de sector.

De familie De Jong is eigenaar van een 4-sterrenhotel. Het echtpaar Pieter en Sanne heeft het pand tien jaar geleden overgenomen van de vorige eigenaar. Drie jaar geleden is oudste zoon Lucas mede-eigenaar van de bv geworden. Pieter, Sanne en Lucas hebben een groot team aan vakmensen die werkzaam zijn in verschillende functies. Als ondernemers zijn zij primair bezig met hun bedrijf. Ze zijn gepassioneerd om een bedrijfseconomisch duurzame onderneming voor de lange termijn te creëren.

Ondernemende hoteleigenaar

Het begon allemaal tien jaar geleden: Pieter en Sanne kregen de kans om een hotel met restaurant, zwembad en sauna over te nemen aan de rand van een grote stad in de Randstad. Die kans grepen zij! Het personeel dat toen al werkzaam was in het hotel, is gebleven.

In de afgelopen jaren hebben Pieter en Sanne hun zaak flink onder handen genomen. Het gehele hotel is opnieuw ingericht: de receptie, de hotelkamers en het restaurant hebben een moderne uitstraling gekregen. In het hotel zijn liften en elektrische deuren geplaatst. Voor de gasten zijn in totaal 76 hotelkamers gerealiseerd, die zijn voorzien van airconditioning. Pieter en Sanne hebben ervoor gezorgd dat de werkplekken van hun werknemers (achter de balie, in het restaurant, etc.) zijn voorzien van ergonomische voorzieningen.

Ook hebben Pieter en Sanne hun zaak kunnen uitbreiden. Zo namen zij snel na de overname van het hotel meer werknemers aan. Inmiddels zijn er in totaal 65 werknemers in dienst, verspreid over receptie, keuken, restaurant, huishoudelijke dienst en technische dienst. Hiervan zijn 25 werknemers inmiddels ruim 14 jaar in dienst en 15 werknemers ruim 5 jaar. Verder werken er veel tijdelijke krachten in het hotel, zoals seizoenkrachten.

Pieter, Sanne en Lucas vinden het belangrijk om maatschappelijk verantwoord te ondernemen en hebben daarom 1 werknemer met het syndroom van Down in dienst genomen. Deze werknemer is werkzaam in de huishoudelijke dienst.

Pieter, Sanne en Lucas werken zelf ook mee in het hotel. Pieter staat gasten te woord, springt bij in de technische dienst en leidt alles in goede banen. Sanne regelt de HR-zaken. Lucas is verantwoordelijk voor de administratie en samen met de managers verantwoordelijk voor de inkoop van de voedsel en drank. De salarisadministratie en de controle van de financiële boekhouding, de verschillende belastingaangiftes en het opstellen van de jaarrekening is uitbesteed aan een accountant. Lucas is wel verantwoordelijk voor het verwerken van de in- en verkoop in het boekhoudpakket zodat de accountant alle benodigde controles en aangiftes kan doen.

Na corona loopt het hotel van de familie De Jong weer goed en doen de eigenaren veel moeite om gasten te blijven trekken. Ze besteden veel tijd aan hun team want het is in deze tijd moeilijk om goed personeel te vinden.

Wettelijke verplichtingen

Verplichtingen en regels vinden Pieter, Sanne en Lucas belangrijk: die zorgen ervoor dat iedereen in de branche zijn verantwoording neemt binnen elke onderneming en iedereen aan dezelfde eisen moet voldoen. Zij vinden het belangrijk dat mensen gezond kunnen werken en zich prettig voelen op hun werkplek.

Pieter, Sanne en Lucas lezen en horen over de wettelijke verplichtingen via de branche of hun accountant. Zij zijn daarom goed op de hoogte van de wettelijke verplichtingen, maar zijn er niet zeker van dat zij aan alle verplichtingen voldoen. Vooral de verplichtingen die gelden voor langdurig zieke medewerkers, transitievergoedingen en brandveiligheid vinden zij lastig.

3.3 Wettelijke verplichtingen

In samenwerking met MKB-Nederland en de [KHN](#) is een overzicht van wettelijke verplichtingen opgesteld voor het MKB-indicatorbedrijf het [hotel](#). Dit overzicht is tijdens het onderzoek voortdurend bijgewerkt en uitgebreid vanuit de gesprekken met de referentiebedrijven. Het overzicht met wettelijke verplichtingen voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel geeft een zo compleet mogelijk beeld van de verplichtingen. Het overzicht met de in totaal [93](#) wettelijke verplichtingen is opgenomen in bijlage I.

Sectorspecifieke en sector overstijgende verplichtingen

Voor het meten van de regeldruk in termen van kosten en tijd is het van belang dat de wettelijke verplichtingen uniform zijn gerubriceerd. Hierbij is duidelijk gemaakt welke verplichtingen sectorspecifiek en welke sector overstijgend zijn. De wettelijke verplichtingen zijn samengevat in de volgende hoofdcategorieën:

- [Werkgeversverplichtingen](#). De overheid legt werkgevers verschillende wettelijke verplichtingen op, zoals het zorgen voor een gezonde en veilige werkomgeving. Dit zijn verplichtingen waaraan elke werkgever in Nederland moet voldoen.

Uit het onderzoek blijkt dat hotels vooral de incidentele werkgeversverplichtingen (zoals verplichtingen met betrekking tot [ziekte, daarmee samenhangende betalingen en/of re-integratietraject](#)) als belastend ervaren. Dit komt omdat zij niet vaak met dergelijke verplichtingen te maken hebben en deze regels ingewikkeld zijn. Veel horecaondernemers zijn voor deze verplichtingen dan ook afhankelijk van experts die zij daarvoor inhuren.

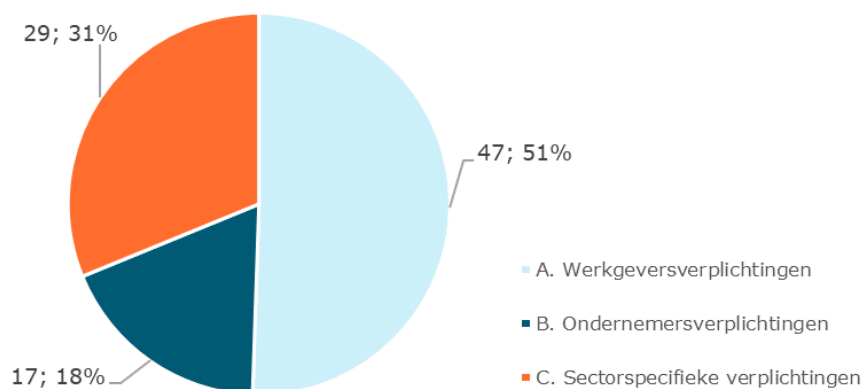
- [Ondernemersverplichtingen](#). Dit betreft verplichtingen die voor elke onderneming, ongeacht of zij wel of geen medewerkers hebben, in Nederland gelden, zoals het

indienen van de aangifte omzetbelasting en [de verplichtingen in het kader van de privacyregeling \(AVG\)](#). Over het algemeen zijn deze verplichtingen sector-overstijgend en van toepassing op de meeste mkb-bedrijven.

- [Sector specifieke verplichtingen](#). Dit zijn sector specifieke verplichtingen, deze hebben voor het hotel betrekking op bijvoorbeeld [brandveiligheid](#), [voedselveiligheid](#), [legionella](#) en [zwemwater](#).

Het onderstaande figuur toont de verdeling van de hoofdcategorieën. Hieruit blijkt dat [18%](#) van deze verplichtingen geldt voor alle ondernemingen en [51%](#) geldt voor alle ondernemingen met personeel. De overige [31%](#) zijn sector specifieke verplichtingen en moeten uitgevoerd worden om te blijven ondernemen als [hotel in de horecabranche](#).

Figuur 3. Verdeling verplichtingen naar hoofdcategorieën

Hoofd- en subcategorieën	Per sub-categorie	Per hoofd-categorie
A. Werkgeversverplichtingen		47
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	15	
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	6	
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	11	
A-4 Werkgever overig	15	
B. Ondernemersverplichtingen		17
B-1 Belastingen en financiën	4	
B-2 Bedrijfsvoering	9	
B-3 Ondernemer, overig	4	
C. Sector specifieke verplichtingen		29
C-1 Omgevingsverplichtingen	1	
C-2 Brandveiligheid	7	
C-3 Sector specifiek, overig	21	
Totaal		93

Hoe vaak voert een ondernemer de verplichtingen uit

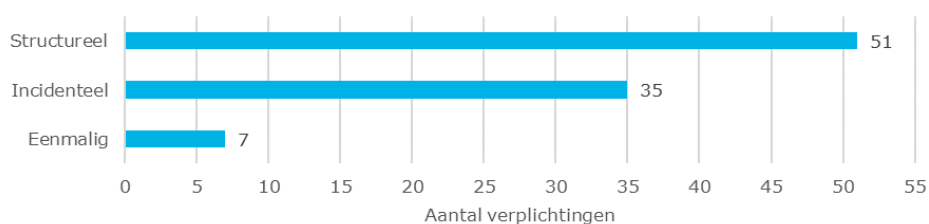
Van de [93](#) wettelijke verplichtingen zijn er [51](#) verplichtingen die de ondernemer jaarlijks of vaker moet uitvoeren. Deze zogenaamde structurele verplichtingen zijn bijvoorbeeld het per kwartaal indienen van de aangifte omzetbelasting of het regelmatig informeren van de medewerkers over het Arbobeleid.

Naast deze [51](#) structurele verplichtingen heeft het hotel te maken met [35](#) incidentele verplichtingen. Dit zijn verplichtingen gekoppeld aan incidentele activiteiten binnen de bedrijfsvoering. Het kan gaan om voorziene activiteiten, zoals een verbouwing, of onvoorziene activiteiten, zoals een medewerker die langdurig ziek wordt. In de berekening

van de regeldruk is de frequentie per verplichting bepaald (voor een toelichting zie paragraaf 2.1).

Ten slotte zijn er 7 eenmalige verplichtingen. Dit zijn verplichtingen die een bedrijf één keer in het bestaan moet uitvoeren. Zoals de vereisten voor het opstarten van een bedrijf, zoals het inschrijven in het handelsregister, het aanmelden als werkgever bij de belastingdienst en het opstellen een ziekteverzuimbeleid. In de berekening is de regeldruk van deze verplichtingen gekoppeld aan de afschrijvingstermijn van tien jaar.⁴ De regeldruk van deze verplichtingen is hierdoor laag en heeft weinig invloed op de regeldruk.

Figuur 4. Aantal verplichtingen

In de berekening is de regeldruk die ontstaat door nieuwe wetgeving niet afzonderlijk meegenomen. Het kan bijvoorbeeld gaan om de tijdsbesteding die een ondernemer kwijt is aan de kennisname van nieuwe wetgeving en door na te gaan wat dit voor zijn of haar bedrijfsvoering betekent. In de berekening zijn wel de kosten voor de operationele uitvoering meegenomen.

Tekstkader 1. Gemeentelijke vergunningen

De ondernemer heeft een aantal vergunningen van de gemeente nodig om bepaalde activiteiten te mogen uitvoeren. Aangezien de vergunningen per gemeente verschillen en het aantal mogelijke vergunningen groot is, is ervoor gekozen om de meest voorkomende vergunningen op te nemen in het iSKM en deze waar mogelijk te clusteren. Hieronder zijn deze vergunningen opgesomd, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen eenmalige, incidentele en structurele vergunningen.

De ondernemer dient eenmalig een milieumelding (Activiteitenbesluit) in bij de gemeente. Deze melding is meer dan 10 jaar geleden ingediend bij de start/overname van het bedrijf en daarom niet meegenomen in de berekening van de regeldruk (zie paragraaf 4.1.4).

De ondernemer heeft incidenteel de volgende vergunningen van de gemeente nodig:

- Vergunningen voor het uitoefenen van het horecabedrijf

Dit gebeurt gemiddeld 2 keer per jaar en heeft te maken met de verplichte bijschrijving van nieuwe leidinggevenden op een aanhangsel bij de Alcoholwetvergunning. De Alcoholwetvergunning zelf en de daarmee deels overlappende gemeentelijke exploitatievergunning (afhankelijk van gemeente), zijn die zijn meer dan 10 jaar geleden eenmalig aangevraagd en daarom niet meegenomen in de berekening van de regeldruk.

⁴ In de Handleiding Meting Regeldruk wordt de regeldruk van eenmalige verplichtingen afzonderlijk gerapporteerd. In deze berekening worden deze kosten meegenomen in de jaarlijkse kosten en daarom wel afgeschreven. Hierbij is, in aansluiting met de door [de belastingdienst gehanteerde termijn](#) voor het afschrijven van goodwill, gekozen voor een termijn van 10 jaar.

- Omgevingsvergunning
Dit gebeurt gemiddeld 1 keer per 2 jaar, vaak voor het uitvoeren van verbouwingen.
- Evenementenvergunning/-melding*
- Ontheffing voor het tijdelijk schenken van alcohol*
- Melding van een incidentele festiviteit*
- Vergunning voor het verspreiden van reclame*
- Aanwezigheidsvergunning kansspelautomaten*

**Voor deze incidentele vergunningen is geen frequentie van voorkomen vast te stellen. Daarom zijn zij niet meegenomen in de berekening van de regeldruk (zie hieronder). Verder kan de ondernemer, afhankelijk van de gemeentelijke regelgeving en de situatie ter plaatse, een parkeervergunning of -ontheffing nodig hebben. Dit is een structurele verplichting, maar bij alle geïnterviewde referentiebedrijven was deze niet van toepassing dan wel niet voorgekomen. Daarom is voor deze vergunning geen regeldruk berekend.*

Verplichtingen waarvoor de regeldruk niet is bepaald

Een aantal verplichtingen komt in de praktijk van het hotel zo weinig voor dat deze niet zijn meegenomen in de berekening van de regeldruk van het MKB-indicatorbedrijf. De belangrijkste reden is dat hiervoor geen frequentie van voorkomen is vast te stellen. Dit betreft de volgende verplichtingen:

- Het meewerken aan inspecties van iSZW⁵
- Het melden van arbeidsongevallen met personeel
- Het afdragen van premies aan het O&O-fonds
- Het inhuren van zzp'ers
- Het melden van een datalek aan de Autoriteit Persoonsgegevens
- Het melden van een datalek aan de betrokkene
- Het aanvragen van een energielabel
- Het laten keuren en afpersen van de droge blusleiding
- Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder
- Het indienen van een aanvraag of melding voor een evenement
- Het aanvragen van een ontheffing voor het tijdelijk schenken van alcohol
- Het melden van een incidentele festiviteit
- Het indienen van een milieumelding
- Het aanvragen van een parkeervergunning of -ontheffing
- Het aanvragen van een vergunning voor het verspreiden van reclame
- Het aanvragen van een speelautomatenvergunning
- Het bieden van de gelegenheid tot medezeggenschap

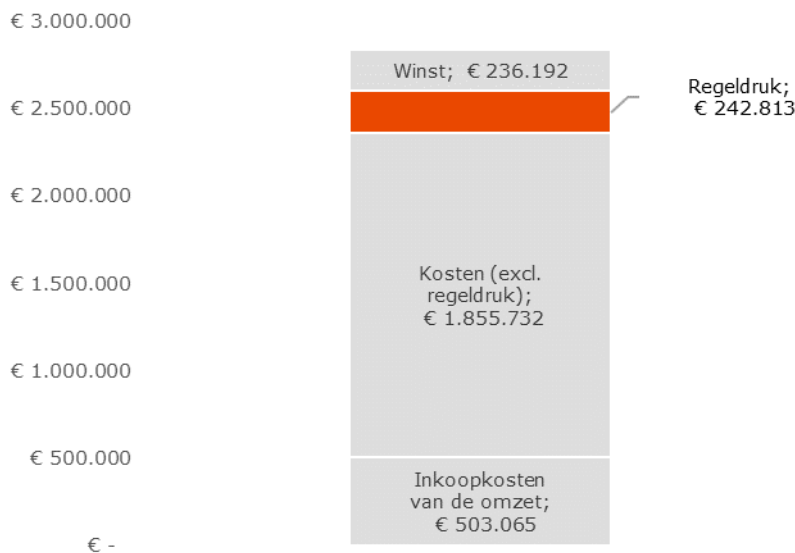
⁵ KHN geeft aan dat iSZW tegenwoordig wel intensief controles uitvoert. Maar dit komt vanwege het gekozen peiljaar niet terug in de resultaten van dit onderzoek.

4 De regeldruk van het hotel

4.1 De regeldrukkosten

Uit het onderzoek blijkt dat de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel ruim € 240.000 per jaar bedraagt. Dit betreft uitsluitend de kosten van het naleven van de wettelijke verplichtingen. Bedrijfseigen kosten (zgn. business as usual kosten) vallen hier niet onder. Dit zijn uiteraard wel kosten om te voldoen aan wettelijke verplichtingen maar deze kosten zijn geen onderdeel van de regeldruk. Onderstaand figuur toont het verband tussen de regeldruk en winst van deze ondernemer. Vanuit dit oogpunt kan een vermindering van de regeldruk een positief effect hebben op de winstgevendheid van deze ondernemers.

Figuur 5. Verhouding bedrijfskosten, -opbrengsten en regeldruk MKB-indicatorbedrijf het hotel

	Resultaat
Omzet	€ 2.837.802
Inkoopkosten van de omzet	€ 503.065
Kosten (excl. regeldruk)	€ 1.855.732
Regeldruk	€ 242.813
Winst	€ 236.192

4.1.1 De kwantitatieve top 10

Onderstaande tabel toont de structurele verplichtingen met de hoogste regeldruk per jaar voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel. De verplichting "Het controleren van zwembadwater en laten onderhouden van installaties" veroorzaakt de hoogste regeldruk. Het gaat hierbij om het twee keer per dag controleren van het zwembadwater en het vastleggen in een logboek van de uitkomsten van metingen en naar aanleiding daarvan genomen maatregelen. Een extern laboratorium onderzoekt het zwembadwater maandelijks en doet ten minste halfjaarlijks onderzoek naar legionella.

De verplichting doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering) veroorzaakt ook relatief veel regeldruk. Voor de berekening is ervan uitgegaan dat langdurig

verzuim is afgedekt door de kosten van een ziekteverzuimverzekering. Omdat binnen de verzekering een eigen risico periode zit waardoor de werkgever de loondoorbetaling voor de eerste vier tot zes weken zelf moeten betalen, zijn de kosten hiervoor apart berekend. De verplichting "het bijhouden van het ziekteverzuim" is arbeidsintensief omdat naast het zorgvuldig bijhouden van de administratie, de ondernemer ook contact heeft met de arbodienst.

Tabel 5. De tien meest belastende structurele verplichtingen MKB-indicatorbedrijf het hotel

Verplichting (structureel)	Kosten
Het laten controleren van zwemwater en onderhouden van installaties	€ 23.329
Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering)	€ 17.841
Het bijhouden van het ziekteverzuim	€ 14.784
Het indienen en betalen van aangifte omzetbelasting	€ 9.744
Het laten testen, onderhouden en inspecteren van de sprinklerinstallatie	€ 9.058
Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	€ 8.089
Keuringen van installaties	€ 7.910
Het voeren van een loonadministratie	€ 7.848
Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts	€ 4.704
Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	€ 4.026

Onderstaande tabel toont de incidentele verplichtingen met de hoogste regeldruk per jaar voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel. Hierbij zijn de frequenties van voorkomen voor het MKB-indicatorbedrijf bepaald op basis van het voorkomen binnen de branche. Bovenaan staan de kosten voor de relatief nieuwe verplichting 'Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)' (1). Deze verplichting veroorzaakt hoge regeldruk, omdat 5% meer ww-premie moet worden afgedragen voor medewerkers met flexibele contracten. Ook de kosten voor doorbetalen bij ziekte (kort verzuim) (2) zijn hoog. Deze kosten zijn hoger dan wat wettelijk is voorgeschreven vanwege de eis in de (algemeen verbindend verklaarde) cao voor de horeca dat bij ziekte gedurende de eerste 52 weken 95% van het maandloon wordt doorbetaald. Verder leidt het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer (3) tot hoge kosten.

Tabel 6. De tien meest belastende Incidentele verplichtingen MKB-indicatorbedrijf het hotel

Verplichting (incidenteel)	Kosten
Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)	€ 37.385
Het doorbetalen van het loon bij ziekte (kort verzuim)	€ 37.032
Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer	€ 11.960
Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	€ 6.351
Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten	€ 4.004
Het uitvoeren van een legionella-risicoanalyse en legionella-beheersplan	€ 3.099
Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer	€ 2.117
Het meewerken aan uitvragen van het CBS	€ 1.986
Het doorlopen van een ontslagprocedure via de kantonrechter	€ 1.942
Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvind	€ 1.832

4.1.2 Verplichtingen die onderdeel zijn van bedrijfseigen kosten

Een aantal wettelijke verplichtingen wordt door hotelondernemers niet of slechts gedeeltelijk als een verplichting ervaren. Dit komt doordat zij de verplichting beschouwen als een onderdeel van hun bedrijfsvoering. Aangezien zij deze verplichte kosten niet of slechts in geringe mate als regeldruk beschouwen, worden deze kosten binnen het onderzoek beschouwd als bedrijfseigen kosten (of business as usual, BAU). Als deze verplichtingen afgeschafte zouden worden, zou dit een beperkt effect hebben op de ervaren regeldruk van hotelondernemers.

De verplichtingen zoals het betalen van loon en vakantiegeld zijn volledig (100%) onderdeel van de bedrijfsvoering en veroorzaken geen (ervaren) regeldruk. Verder ervaren hotelondernemers de verplichtingen die betrekking hebben op het hebben van een gezonde en veilige werkplek ook als onderdeel van de reguliere bedrijfsvoering. Hetzelfde

geldt voor de verplichtingen over voedselveiligheid, omdat hotelondernemers (uit oogpunt van het voorkomen van reputatieschade) geen negatieve publiciteit willen van gasten die niet tevreden zijn over de kwaliteit of eventueel ziek zijn geworden na een verblijf.

Tabel 7. Verplichtingen met 100% BAU voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel

Nr.	Verplichting	% BAU
4.	Het voorlichten over en toezien op de te verrichten werkzaamheden	100%
10.	Het zorgen voor Arbo-voorzieningen	100%
19.	Het afdragen van premies aan de pensioenuitvoerder	100%
23.	Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst	100%
36.	Het betalen van loon aan een werknemer	100%
37.	Het betalen van vakantiebijslag aan een werknemer	100%
43.	Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen	100%
70.	Het uitvoeren van een voedselveiligheidsplan	100%
76.	Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder	100%
79.	Het vermelden van allergenen in niet-voorverpakte levensmiddelen	100%
124.	Het aangeven of de arbeidsovereenkomst wordt voortgezet	100%

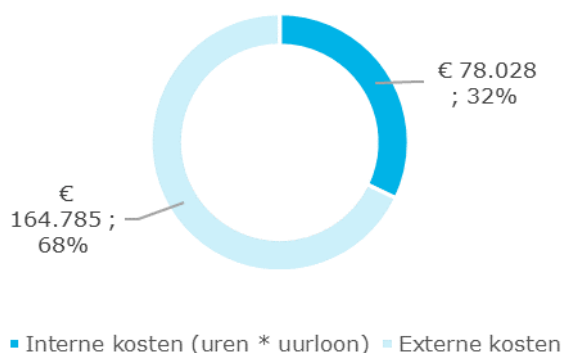
4.1.3 Interne en externe kosten

Uit figuur 6 blijkt dat de totale regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf het hotel bestaat uit 32% interne kosten. De interne kosten zijn berekend door de tijd die hieraan wordt besteed te vermenigvuldigen met de gemiddelde loonkosten van de ondernemer of medewerker die dit uitvoert.

De externe kosten nemen 68% van de totale regeldrukkosten voor hun rekening. Dit zijn alle kosten die de ondernemers aan derden betalen (ook 'out-of-pocketkosten' genoemd). Het gaat dan om specifieke kosten (zoals de transitievergoeding) en kosten voor externe adviseurs zoals een accountant, een salarisadministratiekantoor of een jurist.

De keuze om bepaalde verplichtingen uit te besteden laten horecaondernemers afhangen van (1) de kennis die nodig is om aan deze verplichting te voldoen (de verplichting is dan bijvoorbeeld te complex om dit zelf te doen) en (2) het risico dat de ondernemer loopt op (hoge) boetes of onvoorziene (hoge) kosten.

Figuur 6. Verhouding interne versus externe kosten voor wettelijke verplichtingen

Het is ook belangrijk om te wijzen op het feit dat niet alle ondernemingen over de financiële mogelijkheden beschikken om te kiezen hoe zij aan de wettelijke verplichtingen willen voldoen (bijvoorbeeld het verzekeren van doorbetalen loon bij ziekte bij langdurig verzuim of zelf dit risico financieel dragen). In ieder geval besteden horecaondernemers de salarisadministratie en andere zaken rondom loon (administratie, aanvragen verlof, uitbetalen en informatie verstrekken aan de werknemer) uit aan een administratiekantoor. Ook de financiële administratie bestaande uit de belastingaangiftes en het opstellen van de jaarrekening besteden zij doorgaans uit aan een accountant. De volgende externe adviseurs worden vaak ingehuurd door hotelondernemers:

- Arbodienst, Arboarts of Arbo-deskundige. Deze professionals worden vanuit een arbodienst afgenomen voor begeleiding van een zieke medewerkers (wet Poortwachter). Het komt ook voor dat een ondernemer zich naast of in plaats van een arbodienst via zelfstandige adviseurs of andere bedrijven van advies laat voorzien.
- Jurist of advocaat. Deze professionals worden vooral ingehuurd voor het opstellen van de vaststellingsovereenkomst bij het beëindigen van het dienstverband door de werkgever of een ontslagprocedure.
- Technische installatiebedrijven of gespecialiseerde onderhoudsbedrijven. Zij verzorgen keuringen van installaties (cv, airco, zwembad etc.) en arbeidsmiddelen (koeling, elektra etc.).
- Externe brandveiligheidsexperts. Zij inspecteren (en eventueel certificeren) brandveiligheids-, ontruimingsalarm- en noodverlichtingsinstallaties. Ook zijn er bedrijven die de blusmiddelen controleren, onderhouden en vervangen.
- Specialistische adviseurs. Zo schakelen hotelondernemers bijvoorbeeld een BRL 6010-gecertificeerd bedrijf in voor het opstellen van een legionellabeheersplan en het uitvoeren van controles en een laboratorium voor het nemen van zwembadwatermonsters. Ook kan het gaan om specialisten op het gebied van de implementatie van nieuwe wetgeving zoals de AVG.

4.1.4 Eenmalige verplichtingen

In het onderzoek zijn de jaarlijkse kosten van de vastgestelde wettelijke verplichtingen besproken en gekwantificeerd in termen van kosten en tijd. Daarnaast is onderzocht welke eenmalige kosten in het afgelopen jaar zijn gemaakt. De eenmalige verplichtingen zijn alleen meegenomen wanneer deze in de afgelopen 10 jaar zijn uitgevoerd en berekend als gemiddelde kosten per jaar. Hierdoor dragen deze verplichtingen beperkt bij aan de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf hotel.

De kosten voor de implementatie van nieuwe regelgeving zijn niet meegenomen in de berekening van het MKB-indicatorbedrijf (zie ook paragraaf 2.3).

Tabel 8. Eenmalige verplichtingen en bijbehorende uitgaven MKB-indicatorbedrijf het hotel

Verplichting (eenmalig)	Kosten
Het naleven van de inrichtingseisen voor horecabedrijven	€ 68
Het naleven van algemene eisen aan het gebouw	€ 62
Het verplicht inschrijven in het handelsregister	€ 23
Het indienen van een aanmelding als werkgever	€ 8
Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid	€ 1

4.1.5 Naleving van de verplichtingen

Uit het onderzoek blijkt dat horecaondernemers zich inspannen om aan alle wettelijke verplichtingen te voldoen, maar dat lukt niet altijd. De belangrijkste reden hiervoor is vaak dat de ondernemer de verplichting onvoldoende kent. De ondernemer is wel in de veronderstelling dat aan de verplichting wordt voldaan, maar voldoet alsnog niet of niet volledig aan de gestelde eisen. Voorbeelden hiervan zijn het verplicht vastleggen of

documenteren van de Arbo-risico's en het arbobeleid of de registratie van arbeids- en rusttijden (die volgens de wet gedetailleerder moet). Ook is bij bepaalde verplichtingen aangegeven dat hotelondernemers bewust niet voldoen of niet kunnen voldoen. In de onderstaande tabel zijn de meest genoemde verplichtingen opgenomen die hotelondernemers niet goed (kunnen) naleven en is aangegeven wat de reden daarvan is.

Tabel 9. Verplichtingen die vaak niet (volledig) worden nageleefd

Verplichting	Reden
Het uitvoeren van een risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E)	De verplichte externe toetsing bij meer dan 25 medewerkers wordt niet gedaan omdat dit onbekend is of in de beleving van de ondernemer geen meerwaarde heeft.
Het aanwijzen van een preventiemedewerker	De meeste ondernemers kennen deze verplichting niet. De ondernemers die deze verplichting wél kennen, zien de toegevoegde waarde hiervan niet vanwege de beperkte arbeidsrisico's.
Het voeren van overleg over het arbobeleid	Vaak geen specifiek overleg in ondernemingsraad of personeelsvertegenwoordiging of niet vastgelegd dat er overleg over heeft plaatsgevonden.
Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	Niet alle werknemers worden periodiek geïnformeerd over bhv, omdat ondernemers de toegevoegde waarde hiervan niet zien vanwege de beperkte arbeidsrisico's.
Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek	De meeste ondernemers kennen deze verplichting niet. Bij de ondernemers die deze verplichting wél kennen, vindt het onderzoek niet regelmatig plaats, omdat zij het instrument te kostbaar en te zwaar vinden voor het verkrijgen van inzicht in de gezondheid van werknemers.
Het bijhouden van een ongevallenregistratie	Ondernemers kennen deze verplichting niet.
Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	Geen registratie van rusttijden en gewerkte uren bij een andere werkgever, omdat het in de beleving van de ondernemer te omslachtig is om naast arbeidstijden ook rusttijden te registreren en omdat werknemers de ondernemer niet informeren over de gewerkte uren bij een andere werkgever.
Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	Regelgeving onduidelijk en het lukt in de praktijk niet om hier aan te voldoen.
Het doorgeven van het aantal werkzame personen aan de KvK	Ondernemers kennen deze verplichting niet.
Het aantonen van de naleving van de privacyregels	Regelgeving onduidelijk en het lukt in de praktijk niet om hier aan te voldoen.

In de berekening van de regeldruk voor het MKB-indicatorbedrijf hotel is uitgegaan van volledige naleving. Dit betekent dat de regeldruk van de bovenstaande verplichtingen wel volledig is meegenomen en dat de informatie over het niet naleven van de verplichting wordt gebruikt om te kijken of het een aanleiding is om de verplichting te optimaliseren (zie paragraaf 5.2).

4.2 De werkbaarheid (beleefde regeldruk)

Alle geïnterviewde referentiebedrijven zien de toegevoegde waarde in van wettelijke verplichtingen. Dit komt doordat het meestal duidelijk is dat de wetgever een specifiek doel heeft met de verplichting. De respondenten geven aan dat zij het belangrijk vinden dat er een gelijk speelveld is binnen de horecabranche. Dit kan gecreëerd worden door middel van wetgeving en toezicht.

Werkbaarheid per verplichting

Uit het onderzoek blijkt dat van alle beoordeelde verplichtingen⁶ 25% goed werkbaar is. De belangrijkste reden hiervoor is dat deze verplichtingen aansluiten op de dagelijkse bedrijfsvoering of -administratie. De betrokken horecaondernemers beoordelen 54% als redelijk werkbaar. Deze verplichtingen zijn werkbaar maar veroorzaken wel regedruk of bieden ruimte voor verbetering. Hierbij is aangegeven dat ook voor deze categorie geregeld deskundigheid van derden (brancheorganisatie of accountant) nodig is.

De in het onderzoek betrokken horecaondernemers beoordelen 21% van de verplichtingen als niet (2) of slecht werkbaar (14). Onderstaande tabel toont welke tien het meest zijn genoemd tijdens het onderzoek. In de tabel is ook de reden aangegeven waarom zij de verplichting als niet of slecht werkbaar beoordelen.

Tabel 10. De 10 verplichtingen die als niet of slecht werkbaar zijn beoordeeld

Nr.	Wettelijke verplichting	Regedrukaspecten				
		 Tijd	 Kosten	 Complexiteit	 Doorlooptijd	 Dienstverlening
1.	Het uitvoeren van een risico-inventarisatie en -Evaluatie (RI&E)	✓		✓		
2.	Het begeleiden van niet-functionerende werknemers	✓			✓	
3.	Het re-integreren van een zieke werknemer	✓	✓		✓	✓
4.	Het meewerken aan loonbeslag	✓	✓	✓		
5.	Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	✓		✓		
6.	Het meewerken aan uitvragen van het CBS	✓		✓		✓
7.	Het aantonen van de naleving van de privacyregels	✓	✓	✓		
8.	Het aanvragen en betalen van de afdrachten CBO's					✓
9.	Het aanvragen/actualiseren van vergunningen (bijschrijven leidinggevend)			✓		
10.	Het behalen van verklaringen over sociale hygiëne			✓		

Uit het onderzoek blijken samenvattend de volgende redenen relevant om verplichtingen als niet of slecht werkbaar te beoordelen:

- **Onduidelijke verplichtingen.** Uit het onderzoek blijkt dat niet in alle gevallen duidelijk is hoe een verplichting moet worden nagekomen. Het maakt daarbij geen verschil of de verplichting nieuw is of al jaren bestaat.
- **Onvoldoende aansluiting bij de bedrijfsprocessen.** De referentiebedrijven zijn van mening dat een aantal van de verplichtingen niet of onvoldoende aansluit bij de bedrijfsprocessen. Maar ook verplichtingen die voor de werkgever gelden, waar werknemers

⁶ In totaal zijn 93 verplichtingen opgenomen in het onderzoek. In totaal zijn 17 verplichtingen te weinig voorgekomen om hierover een oordeel te vormen. De percentages hebben daarom betrekking op 76 verplichtingen waarvoor de werkbaarheid is beoordeeld.

geen behoefte aan hebben zoals de verplichting “Het uitvoeren van een risico-inventarisatie en -evaluatie (RI&E)”. Door beter aan te sluiten bij de bedrijfspraktijk is de regeldruk te verlagen.

- Afhankelijkheid en hoge kosten van derden. De meeste ondernemers voelen zich gedwongen om externe adviseurs in te huren omdat verplichtingen complex zijn en het risico groot is dat zij fouten maken (zie paragraaf 4.1.3).

Regeldruk door het aantal verplichtingen

Uit het onderzoek blijkt dat naast de werkbaarheid van de verplichtingen ook regeldruk wordt ervaren door het aantal verplichtingen dat van toepassing is en de stroom aan nieuwe of gewijzigde verplichtingen.

De betrokken ondernemers en de brancheorganisatie geven aan dat zij een structureel gevoel aan onbehagen hebben vanwege de onzekerheid of zij alle wettelijke verplichtingen (kunnen) naleven. Uit het onderzoek wordt dit zichtbaar doordat ondernemers meerdere verplichtingen bewust of onbewust niet naleven (zie paragraaf 4.1.5 Naleving van verplichtingen). De belangrijkste reden hiervoor is dat de ondernemer de verplichting onvoldoende kent. De ondernemer is dan wel in de veronderstelling dat aan de verplichting wordt voldaan, maar voldoet niet of niet volledig in de praktijk. Daarnaast is het algemene oordeel van de ondernemers dat het grote aantal verplichtingen onwerkbaar is en de afhankelijkheid van externe deskundigen te groot.

5 Van knelpunten naar oplossingen

5.1 Regeldruk versus werkbaarheid

In de onderstaande matrix zijn de kwantitatieve en kwalitatieve resultaten van de analyse van de regeldruk per verplichting samengevat. De horizontale as toont de regeldrukkosten (in € per jaar). De verticale as toont de werkbaarheid van beneden naar boven aan. De matrix is als volgt te gebruiken om te bepalen welke verplichtingen prioriteit zouden kunnen krijgen om de regeldruk te verminderen:

- **Hoge regeldruk (rechtsboven):** de regeldrukkosten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn hoog en tegelijkertijd vinden ondernemers de verplichting niet of slecht werkbaar. Deze verplichtingen veroorzaken voor ondernemers relatief hoge beleefde en feitelijke regeldruk, reductiemaatregelen zullen dus merkbaar zijn voor ondernemers.

Voorbeelden van verplichtingen met hoge regeldruk voor hotels zijn de verplichtingen die betrekking hebben op de ww-premiebetaling voor werknemers met flexibele contracten (Wab) en het re-integreren van zieke medewerkers.

- **Lage regeldruk (linksonder):** de regeldrukkosten om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen zijn laag en tegelijkertijd vinden ondernemers de werkbaarheid goed. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat de verplichting past in de reguliere bedrijfsvoering. De reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen beperkt merkbaar zijn.

Voorbeelden van verplichtingen met lage regeldruk voor hotels zijn de Apk-keuring van bedrijfswagens en voor de hand liggende zaken als het betalen van loon.

- **Hoge feitelijke regeldruk (rechtsonder):** de regeldrukkosten zijn hoog maar in de uitvoering wel goed werkbaar. Reductiemaatregelen voor deze verplichtingen zullen kwalitatief minder merkbaar zijn, maar zullen de onderneming bedrijfseconomisch wel versterken.

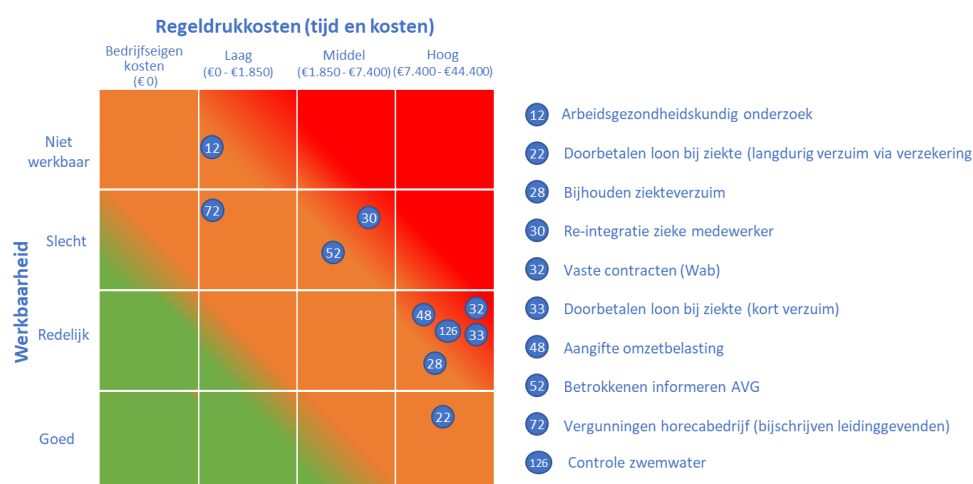
Voorbeelden van verplichtingen die hoge feitelijke regeldruk veroorzaken voor hotels zijn de verplichtingen die samenhangen met doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering). Een deel van deze kosten wordt gedekt door de verzuimverzekering (22) en een deel van deze kosten betaalt de ondernemer vanuit het eigen risico binnen deze verzekering (33).

- **Hoge beleefde regeldruk (linksboven):** de regeldrukkosten zijn laag maar de verplichting is niet of slecht werkbaar. Dit kan doordat de regels onduidelijk zijn of beperkt aansluiten bij informatie of activiteiten binnen de bedrijfsvoering. Reductiemaatregelen zullen merkbaar zijn omdat deze ergernissen oplossen.

Voorbeelden van verplichtingen met hoge beleefde regeldruk voor hotels zijn het uitvoeren van de betaling aan collectieve beheersorganisaties (CBO's) en het behalen van verklaringen over sociale hygiëne. Bij de uitvoering van de betaling aan CBO's vinden ondernemers dat zij onvoldoende inzicht krijgen in de onderbouwing van de tarieven en ervaren zij beperkt ruimte voor overleg. Bij het behalen van verklaringen over sociale hygiëne geven ondernemers aan geen toegevoegde waarde van de verplichting te ervaren, omdat de risico's met het oog waarop deze verplichting is opgesteld in hotels in mindere mate spelen dan in bijvoorbeeld cafés.

Gezien het grote aantal verplichtingen is aan de deelnemende ondernemers en de brancheorganisatie de vraag voorgelegd: welke 10 verplichtingen zouden in ieder geval in een regeldruk reductieprogramma moeten terugkomen? De onderstaande matrix toont de 10 verplichtingen die ondernemers in de hotelsector en de brancheorganisatie hebben geselecteerd op basis van de regeldrukmatrix. Hieronder vallen alle verplichtingen die veel regeldrukkosten veroorzaken en/of als niet of slecht werkbaar worden beoordeeld. Onder de figuur is voor deze 10 verplichtingen aangegeven door welk knelpunt(en) dit wordt veroorzaakt. In een uitgebreide matrix (opgenomen in de bijlage bij dit rapport) zijn alle overig geldende verplichtingen die van toepassing zijn op een hotel benoemd.

Figuur 7. Matrix regeldrukkosten versus werkbaarheid

Arbeidsgezondheidskundig onderzoek (nr. 12)

De werkgever moet zijn werknemers volgens [artikel 18 in de Arbowet](#) periodiek een arbeidsgezondheidsdeskundig onderzoek (PAGO) aanbieden. Een arbeidsgezondheidskundig onderzoek wordt uitgevoerd met het doel dat de risico's die de arbeid met zich meebrengt voor de gezondheid van de werknemers zoveel mogelijk wordt voorkomen of beperkt.

Tijdsbesteding. Als een werknemer aangeeft een arbeidsgezondheidskundig onderzoek te willen ondergaan, kost het de ondernemer tijd. De ondernemer moet hiervoor de arbodienst of andere dienstverlener inschakelen. Ook moet er informatie over het bedrijf en de werkzaamheden worden verzameld en opgestuurd. Nadat het PAGO is uitgevoerd, ontvangt de ondernemer een rapport. Dit moet de ondernemer (tegen)lezen en voorzien van opmerkingen en aanvullingen. Niet alleen de ondernemer besteedt tijd aan het arbeidsgezondheidskundig onderzoek. Ook de betreffende werknemers besteden tijd, namelijk aan het ondergaan van het onderzoek. Ieder arbeidsgezondheidskundig onderzoek kost 2 uur voor de ondernemer en 2 uur voor de werknemer. Door de beperkte frequentie waarmee werknemers van hotels verzoeken om een arbeidsgezondheidskundig onderzoek, is de totale feitelijke tijdsbesteding per jaar te overzien maar door de ervaren disproportionaliteit van het middel ervaren ondernemers deze verplichting desondanks als belastend.

Kosten. Het laten uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek door een Arboarts kost tussen de € 100 en € 200 per PAGO. In de praktijk houdt het vaak in dat een arbeidsgezondheidskundig onderzoek pas wordt uitgevoerd wanneer een werknemer langdurig ziek is (en er een Arbodienst is ingeschakeld). Op zich zijn deze kosten volgens

te de ondernemers te overzien, maar omdat de meerwaarde van een PAGO bij re-integratie beperkt is, beoordelen zij de kosten als hoog.

Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering) (nr. 22)

Deze 'verplichting' vloeit voort uit de verplichting doorbetalen loon bij ziekte (zie hiervoor). Een ondernemer kan het risico voor loondoorbetaling bij langdurig verzuim zelf dragen of dit risico verzekeren met een ziekteverzuimverzekering. Hoewel het hier niet gaat om een verplichting die wordt voorgeschreven in wet- of regelgeving, kan het wel gezien worden als indirecte regeldruk. Dit omdat loondoorbetaling bij ziekte zónder verzekering voor een ondernemer tot nog hogere kosten kan leiden.

Kosten. De kosten voor een ziekteverzuimverzekering zijn erg hoog (voor het MKB-indicatorbedrijf gaat het om bijna € 18.000 aan premies per jaar). De meeste hotelondernemers hebben deze verzekering wél afgesloten. Desalniettemin gaat de premie flink omhoog wanneer een werknemer ziek wordt. Dit is echter ook afhankelijk van de keuze voor de verzekeraar.

Bijhouden ziekteverzuim (nr. 28)

Op grond van [artikel 25, eerste lid van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen](#) en [artikel 14, eerste lid aanhef en onder b van de Arbeidsomstandighedenwet](#) moet de ondernemer het ziekteverzuim bijhouden, een Arboarts inschakelen en met deze arts overleggen.

Tijdsbesteding. De HR-medewerker besteedt veel tijd aan het bijhouden van het ziekteverzuim en het onderhouden van het contact met de Arboarts. Het verplichte contact met de Arboarts begint uiterlijk binnen één week na de eerste ziektedag. De rol van de Arbodienst bij het bijhouden van het ziekteverzuim betekent verder extra kosten, maar de ondernemer ziet de hoge tijdsbesteding (in totaal [ongeveer 2 werkdagen per maand](#)) als het voornaamste knelpunt van deze verplichting.

Dienstverlening. Ondernemers mogen de zieke werknemer niet vragen wat er aan de hand is en hebben daarmee het gevoel weinig grip te hebben op de re-integratie. Dit gevoel wordt versterkt doordat de Arbodienst volgens hen te veel op afstand staat van het bedrijf, geen maatwerk levert en de werknemer onvoldoende stimuleert om het werk te hervatten.

Re-integratie van zieke medewerker (nr. 30)

De werkgever moet volgens [artikel 25 in de Wet werk en inkomen](#) naar arbeidsvermogen een re-integratiedossier opstellen en bijhouden, een re-integratieverslag opstellen en de arbeidsinschakeling van de werknemer bevorderen. Dit is nodig zodat de ondernemer kan aantonen dat er voldoende is gedaan om de werknemer te re-integreren.

Tijdsbesteding. Om te voldoen aan de wetgeving moeten het dossier en het verslag zo volledig mogelijk en zorgvuldig worden vastgelegd. Ondernemers besteden gemiddeld [2 werkweken per re-integratietraject](#) aan overleg met de werknemer, (Arbo)artsen en eventuele andere adviseurs/bemiddelaars en aan de verslaglegging van deze gesprekken. Gemiddeld doet een re-integratietraject zich [2 keer per 3 jaar](#) voor. Het schrijven aan het dossier is volgens hen een tijdrovend proces. Om die reden besteden ze de verslaglegging van het dossier uit aan externe adviseurs: ondernemers achten de kans dat ze zelf fouten maken groot.

Kosten. De hoge kosten van deze verplichting worden veroorzaakt door het inschakelen van een arbeidsdeskundige, een re-integratiebureau en het laten opstellen van een inzetbaarheidsrapport. De totale kosten hiervoor bedragen gemiddeld ruim € 3.500 per re-integratietraject. Ondernemers geven aan beperkte mogelijkheden te hebben om een (zieke) werknemer te re-integreren binnen hun eigen bedrijf op het moment dat de werknemer in kwestie zijn of haar functie niet of nauwelijks meer kan uitvoeren. Voor de re-integratie buiten de eigen onderneming is een ondernemer altijd afhankelijk van derden: hier moeten kosten voor worden gemaakt (dit is te verzekeren, maar ook dat zijn kosten). Tevens is deze verplichting gekoppeld aan de transitievergoeding die bij beëindiging van het dienstverband moet worden betaald. De regeldruk voor de transitievergoeding is meegenomen bij de verplichting "doorbetalen loon bij ziekte (kort verzuim)" zodat er geen sprake is van een dubbeltelling.

Doorlooptijd. Ondernemers geven aan dat het onduidelijk is hoe lang het dossier en het verslag bijgehouden moeten worden. De toetsing door het UWV of het dossier voldoende informatie bevat, vindt pas plaats bij de aanvraag voor ontslag, en niet tijdens het re-integratieproces. Dit zorgt voor onzekerheid over de vraag of het dossier naar het inzicht van het UWV voldoende is.

Dienstverlening. Ondernemers mogen de zieke werknemer niet vragen wat er aan de hand is en hebben daarmee het gevoel weinig grip te hebben op de re-integratie. Dit gevoel wordt versterkt doordat de Arbodienst volgens hen te veel op afstand staat van het bedrijf, geen maatwerk levert en de werknemer onvoldoende stimuleert om het werk te hervatten.

Vaste contracten (Wab) (nr. 32)

De Wet arbeidsmarkt in balans (Wab) is gericht op het verkleinen van de kloof in rechtszekerheid tussen medewerkers met vaste contracten en medewerkers met flexibele contracten. Om het aanbieden van vaste contracten aantrekkelijker te maken, moeten ondernemers op grond van artikel 27, eerste lid Wet financiering sociale verzekeringen voor flexibele krachten een hogere ww-premie betalen. Het verschil tussen de hoge en de lage ww-premie is 5 procent.

Kosten. De hotelondernemers maken kosten voor het betalen van de hogere ww-premie. Zij geven aan dat binnen hun branche behoefte bestaat aan flexibiliteit. De aard van het werk brengt met zich mee dat zowel werkgever als werknemer gebaat kan zijn bij een flexibele arbeidsrelatie. Zij hebben daarom veel werknemers met flexibele arbeidscontracten. De hogere ww-premie kost de ondernemer gemiddeld ruim € 37.000 per jaar.

Doorbetalen loon bij ziekte (kort verzuim) (nr. 33)

In artikel 7:629, eerste lid Burgerlijk Wetboek wordt beschreven dat de ondernemer het loon van de werknemer moet doorbetalen gedurende de eerste twee jaar waarin de werknemer geen arbeid verricht vanwege ziekte. Het gaat hierbij om 70% van het loon met in het eerste jaar het minimumloon.

Kosten. Het grootste knelpunt voor ondernemers is dat het doorbetalen van het loon bij ziekte zorgt voor hoge kosten voor de ondernemer (voor het MKB-indicatorbedrijf gaat het om ruim € 37.000 per jaar). Met of zonder verzekering is het kortdurend verzuim (meestal de eerste vier tot zes weken) voor rekening (eigen risico) van de ondernemer. Heeft de ondernemer een ziekteverzuimverzekering dan neemt de verzekeraar na deze periode de doorbetaling over. Zo niet, dat blijft de ondernemer tot 2 jaar doorbetalen.

Dit kan 3 jaar worden wanneer het UWV de ontslagaanvraag na 2 jaar afkeurt (zie verplichting ontslag bij UWV).

Aangifte omzetbelasting (nr. 48)

In [artikel 14 in de Wet op de omzetbelasting](#) staat dat ondernemers de omzetbelasting moeten aangeven en afdragen bij de Belastingdienst. Tevens moeten zij de gegevens bewaren voor 5 jaar.

Kosten. Alle facturen, bonnetjes van kleine aankopen en kassagegevens moeten zorgvuldig worden verwerkt en daar mogen geen afwijkingen in zitten. De kans is groot dat er fouten worden gemaakt of bonnetjes worden vergeten en daarom is de administratie en aangifte vaak uitbesteed aan een accountant of administratiekantoor. Voor deze dienstverlening betaalt de ondernemer ruim € 2.000 per kwartaal. Complicerend voor horecaondernemers is dat zij extra alert moeten zijn op de verschillende btw-tarieven.

De belastingdienst geeft weliswaar ruimte om fouten te herstellen (bijvoorbeeld door het toestaan van suppleties), maar dit kost veel tijd en kan leiden tot het betalen van zogenaamde invorderingsrente van 4%.

Het belangrijkste risico bij fouten hangt samen met de hoge boetes bij te laat betalen. De [betaalverzuimboete is 3%](#) van het te laat betaalde bedrag, met een [minimum van € 50 en een maximum van € 5.514](#). De belastingdienst is (ondanks de eenmalige coulan-cetermijn van 7 kalenderdagen) onherroepelijk op deze termijn, ook als – bijvoorbeeld vanwege een fout bij de bank – de betaling te laat is. Naast een boete voor te laat betalen is er ook een boete voor het te laat indienen van de aangifte omzetbelasting (deze bedraagt € 68).

Betrokkenen informeren AVG (nr. 52)

Volgens [artikel 13 en 14 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming](#) moet de ondernemer informatie aan betrokkenen verstrekken over hoe met hun persoonsgegevens (zoals de doelen van de verwerking) wordt omgegaan. Ondernemers kunnen dit, naast een mondelinge mededeling, ook doen middels een privacy statement op hun website.

Tijdsbesteding. Ondernemers geven aan een [volle werkweek per jaar](#) kwijt te zijn aan het informeren van de betrokkenen. De tijd zit in het informeren van gasten en werknemers over de benodigde persoonsgegevens, de doelen waarvoor de persoonsgegevens worden gebruikt en hoe deze worden opgeslagen. Deels gebeurt dit tijdens het in- en/of uitchecken maar het kost extra tijd, zeker als het voor (buitenlandse) gasten niet duidelijk is.

Complexiteit. Ondernemers proberen de verplichting op correcte wijze na te leven, maar zijn onzeker of zij met hun werkwijze voldoen aan de geldende verplichtingen. Daarnaast is voor hen onduidelijk wat het doel van de verplichting is. Zij zien niet in hoe het actief informeren van betrokkenen over de verwerking van persoonsgegevens bijdraagt aan het verantwoord omgaan met deze persoonsgegevens.

Vergunningen horecabedrijf (bijschrijven leidinggevenden) (nr. 72)

Op grond van [artikel 30a van de Alcoholwet](#) moeten leidinggevenden in het horecabedrijf door de burgemeester zijn bijgeschreven op het aanhangsel bij de Alcoholwetvergunning. Daartoe meldt de ondernemer de leidinggevende als zodanig bij de gemeente. Onder leidinggevenden worden de eigenaar en de manager (statutair directeur) verstaan, maar ook de persoon die onmiddellijk leidinggeeft aan de uitoefening van een horecabedrijf (dagleidinggevende). Voordat een nieuwe leidinggevende aan het werk mag, wordt

gecontroleerd of hij/zij voldoet aan alle wettelijke eisen om leiding te mogen geven in een horecabedrijf.

Complexiteit. Ondernemers wisselen regelmatig van dagleidinggevende en moeten iedere wisseling (mutatie) melden bij de gemeente. De ondernemer moet hierbij enkele personalia van de leidinggevende aanleveren via een formulier. Daarnaast moet de leidinggevende soms zelf een verklaring invullen. Voor ondernemers is onduidelijk wat het doel van deze verplichting is. Zij zien niet in hoe het bijschrijven van leidinggevendens bijdraagt aan een verantwoorde alcoholverstrekking. Dit doel is namelijk voldoende geborgd door de verplichte aanwezigheid van personen met een verklaring sociale hygiëne. Een voorafgaande toetsing van een leidinggevende aan de eisen van sociale hygiëne is daardoor niet meer nodig, omdat toezichthouders ter plaatse eenvoudig en snel kunnen controleren of de leidinggevende een diploma heeft (en minimaal 21 jaar is). Vergaande digitalisering zorgt ervoor dat iedereen met een diploma in een openbaar te raadplegen register staat. Daarmee maakt digitale inzage een verplichte bijschrijving van de leidinggevende overbodig en bovendien biedt dit een actuelere status dan een handmatige bijschrijving.

Dienstverlening. Ondernemers vinden het vervelend dat sommige gemeenten nog steeds bewijsstukken opvragen zoals een scan of kopie van het legitimatiebewijs en de verklaring sociale hygiëne. Een scan of kopie van het legitimatiebewijs is namelijk geen formeel legitimatiebewijs als dit niet wordt geverifieerd door persoonlijk contact aan de balie. En gemeenten kunnen op basis van personalia zelf in een digitaal register controleren of een opgevoerde leidinggevende beschikt over een verklaring sociale hygiëne. Volgens ondernemers is de toets die de gemeente moet uitvoeren dan ook dusdanig eenvoudig, dat de disproportioneel hoge legeskosten niet zijn te rechtvaardigen. De legeskosten voor het bijschrijven van een leidinggevende kunnen, met name in grotere gemeenten, hoog oplopen. Bovendien lopen de legeskosten tussen gemeenten behoorlijk uiteen, wat de vraag oproept of gemeenten de toets op verschillende wijze uitvoeren en zo ja, wat hiervoor de reden is.

Controle zwembadwater (nr. 126)

In [artikel 2c, eerste en tweede lid Besluit Hygiëne en Veiligheid Badinrichtingen en Zwemgelegenheden](#) zijn verplichtingen opgenomen voor publieke zwembaden. Deze verplichtingen zijn gericht op het beperken van de risico's voor de hygiëne en de veiligheid van de bezoekers.

Tijdsbesteding. Het kost ondernemers met een zwembad veel tijd omdat zij twee keer per dag het zwembadwater moeten controleren. De uitkomsten van de metingen en de eventueel naar aanleiding daarvan genomen maatregelen moeten zij vastleggen in een logboek. De controle van het zwembadwater en de bijbehorende administratie kosten de ondernemer samen **1 uur per dag en daarmee 365 uur per jaar**.

Kosten. Ondernemers hebben te maken met hoge kosten vanwege de inhuur van externe specialisten. Zij zijn verplicht om zwembadinstallaties te laten onderhouden en laboratoriumonderzoek te laten uitvoeren. Een extern laboratorium onderzoekt het zwembadwater maandelijks en doet ten minste halfjaarlijks onderzoek naar legionella.

De externe specialisten hebben als gevolg van de wettelijke verplichting tot het inhuren van een gespecialiseerd bedrijf een goede onderhandelingspositie, hetgeen is terug te zien in de gehanteerde tarieven. Op jaarbasis kost het onderhoud van zwembadinstallaties en het uitvoeren van laboratoriumonderzoek in totaal **€ 3.000** vanwege de inhuur van externe specialisten.

 Complexiteit. Ondernemers begrijpen het belang van een schoon en veilig zwembad, maar vinden dat de regelgeving is doorgeschoten. Het is voor hen onduidelijk waarom de voorschriften zo streng en gedetailleerd zijn. Zij ervaren de frequentie en uitvoeringswijze van de voorgeschreven controles als disproportioneel, gelet op de beperkte en onzichtbare risico's voor de volksgezondheid. Ondernemers wijzen erop dat in hun onderneming zelden tot nooit herleidbare ziektegevallen bekend zijn geworden door het zwemmen in zwembadwater.

5.2 Beslisboom regeldrukreductie

Het standaardkostenmodel Indicatorbedrijf (iSKM) heeft als doel om inzicht te geven in de parameters die de feitelijke en beleefde regeldruk van wettelijke verplichtingen veroorzaken. De feitelijke regeldruk is daarbij berekend voor het MKB-indicatorbedrijf als de regeldrukkosten en de beleefde regeldruk geeft het beeld van hoe ondernemers de werkbaarheid ervaren. De parameters in het iSKM zijn daarmee de 'knoppen' waaraan gedraaid kan worden om de feitelijke en beleefde regeldruk te verminderen.

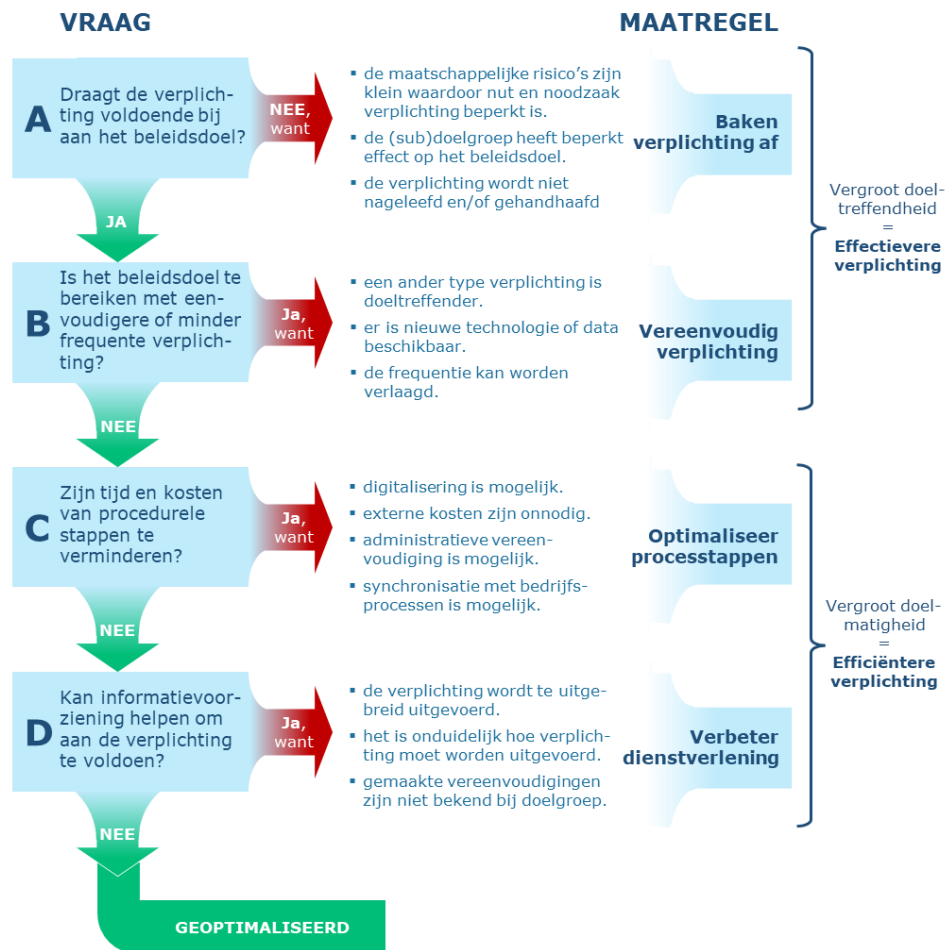
Door deze 'knoppen' te koppelen aan de beleidsdoelstelling (ofwel het maatschappelijke doel) en afwegingen die zijn gemaakt bij het tot stand komen van een verplichting, is op gestructureerde wijze na te gaan wat de mogelijkheden zijn om de beleefde en feitelijke regeldruk te reduceren. In de onderstaande figuur zijn deze op gestructureerde wijze uitgewerkt in de vorm van de beslisboom regeldrukreductie.

Het doel van de beslisboom is om mogelijke alternatieven voor een verplichting of de uitvoering daarvan gestructureerd op een rij te zetten. Hier zit een gradatie in. Alternatieven bij stap A en B zijn het meest ingrijpend, omdat ze een wetwijziging of vereenvoudiging van de verplichting vragen. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maken de verplichting effectiever, oftewel de doeltreffendheid van de verplichting wordt vergroot.

Alternatieven bij stap C en D zijn makkelijker te implementeren en op kortere termijn haalbaar. Het uitvoeren van de maatregelen onder deze onderdelen maakt de verplichting efficiënter, oftewel de doelmatigheid van de verplichting wordt vergroot.

Op deze wijze biedt de beslisboom verschillende handelingsperspectieven om een verplichting te optimaliseren.

Figuur 8. Beslisboom regeldrukreductie

De eerste vraag (A) in de beslisboom is of de verplichting voldoende bijdraagt aan het beleidsdoel dat de wet met deze verplichting nastreeft. Als de verplichting niet direct bijdraagt aan het beleidsdoel, mag de vraag worden gesteld of deze verplichting voldoende doeltreffend is. Verplichtingen die beperkt worden nageleefd (bijvoorbeeld vanwege onbekendheid) en waarvan de handhaving beperkt is, kunnen een signaal zijn om vraag A zorgvuldig in overweging te nemen. De regeldruk is dan te reduceren door de verplichting af te schaffen of een specifiek deel van de doelgroep (bijvoorbeeld wanneer het risico beperkt is) uit te zonderen.

De tweede vraag (B) sluit aan bij de gedachte of het doel van de wet ook met een andere, eenvoudigere verplichting is te bereiken. Verplichtingen kunnen namelijk zijn verouderd of minder aansluiten op de praktijk. Ook zijn soms inzichten en ervaringen uit andere beleidsterreinen of het buitenland inspirerende voorbeelden voor andere verplichtingen. Het doel van de wet wordt dan nog steeds bereikt, maar wel met eenvoudigere verplichtingen.

De derde en vierde vraag gaan ervan uit dat de verplichting, frequentie en gevraagde gegevens blijven bestaan. Vraag C richt zich dan op het optimaliseren van de procedure en bijbehorende werkzaamheden. Vraag D is vooral gericht op het ondersteunen en faciliteren van mkb-ondernemers bij het naleven van de verplichting. Zo leidt het optimaliseren van de processtappen en het verbeteren van de dienstverlening tot een

doelmatigere (ofwel efficiëntere) inrichting van de verplichting en daarmee tot een significante vermindering van de ervaren regeldruk voor mkb-ondernemers.

Het meetbare en merkbare effect op de regeldruk voor ondernemers verschilt per vraag uit de beslisboom. Suggesties die hoog staan in de beslisboom hebben een groter effect dan vragen die lager in de beslisboom staan. In de onderstaande tabel zijn deze samengevat.

Tabel 11. Verwacht regeldrukeffect per vraag uit de beslisboom

Effect regeldruk		Vraag			
		A	B	C	D
	Verplichting en regeldruk verdwijnen	✓	✓		
	Feitelijke (€) en beleefde regeldruk neemt af.		✓		
	Feitelijke regeldruk (€) neemt af.			✓	
	Beleefde regeldruk neemt af			✓	✓

In het hoofdrapport zijn voor 10 verplichtingen reductiemaatregelen uitgewerkt. Hierbij is dan rekening gehouden met de verschillen tussen de MKB-indicatorbedrijven die onderdeel zijn van dit onderzoek.

6 Samenvatting regeldruk hotel

1. Hoteliers ervaren regeldruk door het grote aantal wettelijke verplichtingen en de stroom aan nieuwe verplichtingen waardoor zij totaal en de samenhang met moeite overzien.

Uit het onderzoek blijkt dat hoteliers geen overzicht hebben van de voor hun onderneming geldende verplichtingen of de wijze waarop zij deze in de praktijk moeten uitvoeren. In totaal heeft een hotel met de kenmerken van het MKB-indicatorbedrijf te maken met **93 verschillende verplichtingen** uit wet- en regelgeving. Hiervan is **51%** werkgever gerelateerd en heeft **18%** betrekking op het ondernemerschap. De overige **31%** is sectorspecifiek. Uit het onderzoek blijkt dat hoteliers het aantal en de complexiteit van de verplichtingen als belastend ervaren en dat dit de laatste jaren toeneemt.

Om op de hoogte te blijven van de nieuwe wettelijke verplichtingen, maken hotels soms gebruik van hun brancheorganisatie. Daarnaast worden zij geïnformeerd door hun accountant, administratiekantoor of benaderd door commerciële partijen die diensten verlenen om aan wettelijke verplichtingen te voldoen. De meest genoemde zijn commerciële dienstverleners op het gebied van Arbo, AVG en brandbeveiliging. De afhankelijkheid van commerciële partijen ervaren de meeste hoteliers als regeldruk.

2. De regeldrukkosten (€) hebben een significante impact op de financiële bedrijfsvoering van het MKB-indicatorbedrijf het hotel.

De berekening van de regeldrukkosten bij het MKB-indicatorbedrijf hotel met restaurant laat zien dat de regeldrukkosten ruim **€ 240.000 bedragen** (exclusief business as usual). **68%** van deze kosten zijn out-of-pocketkosten. Deze kosten zijn gerelateerd aan wettelijke verplichtingen met betrekking tot arbeidsomstandigheden, ontslagprocedures, transitievergoeding, loonadministratie, loondoorbetaling, ww-premiebetaling, belastingaangifte, keuringen en onderhoud en controle van het zwembadwater.

Hotelondernemers ervaren de feitelijke regeldruk als belastend. Dit wordt versterkt doordat in de praktijk de kosten per jaar hoog kunnen oplopen. Zo lopen de kosten in een jaar waarin een collega langdurig ziek wordt hoog op en heeft dit daarnaast nog impact op de bedrijfsvoering (er moet immers vervangend personeel worden gezocht en dit kan afhankelijk van de situatie op de arbeidsmarkt meer of minder moeite kosten). In het model zijn deze fluctuaties niet zichtbaar omdat de kosten worden uitgemiddeld over de frequentie van voorkomen.

3. 79% van de verplichtingen is goed of redelijk werkbaar, 21% wordt beoordeeld als slecht of niet werkbaar.

De in het onderzoek betrokken hotels beoordelen **19** verplichtingen⁷ als goed werkbaar: deze verplichtingen zijn meestal onderdeel van de reguliere bedrijfsvoering en worden daarmee ervaren als goed werkbaar. Zij beoordelen **41** verplichtingen als

⁷ In het onderzoek is de werkbaarheid beoordeeld voor 76 van 93 verplichtingen. Met de overige 17 verplichtingen waren te weinig recente ervaringen van hotels om hierover een oordeel te geven. Voor de berekening van de percentages is uitgegaan van ((het aantal verplichten van een categorie - onder te verdelen tussen goed werkbaar, redelijk werkbaar en slecht werkbaar + niet werkbaar - / het totaal aantal verplichtingen waarvoor de werkbaarheid is beoordeeld)) x 100%).

redelijk werkbaar, vaak zijn hier in de uitvoering volgens de hotelondernemers nog verbeteringen mogelijk.

Bij de verplichtingen die hotels als slecht (14) of niet werkbaar beoordelen (2) speelt voornamelijk dat de regelgeving (a) moeilijk is te begrijpen waardoor zij hiervoor extern advies moeten inwinnen of (b) dat wanneer er fouten worden gemaakt dit grote financiële consequenties kan hebben voor de ondernemer.

4. 10 meest belastende verplichtingen

Alle verplichtingen uit het MKB-indicatorbedrijf zijn in de regeldrukmatrix beoordeeld op basis van de regeldrukkosten en de werkbaarheid. In overleg met de deelnemende bedrijven en de brancheorganisatie is hieruit een selectie gemaakt met als vraagstelling: welke 10 verplichtingen zouden in ieder geval in een regeldruk reductieprogramma moeten terugkomen? De volgende zijn hiervoor geselecteerd:

- Arbeidsgezondheidskundig onderzoek
- Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering)
- Bijhouden ziekteverzuim
- Re-integratie van zieke medewerker
- Vaste contracten (Wab)
- Doorbetalen loon bij ziekte (kort verzuim)
- Aangifte omzetbelasting
- Betrokkenen informeren AVG
- Vergunningen horecabedrijf (bijschrijven leidinggevenden)
- Controle zwemwater

In de hoofdrapportage is de beslisboom regeldrukvermindering doorlopen voor een aantal verplichtingen en zijn suggesties gedaan om de regeldruk te reduceren.

Bijlagen bij rapportage:

MKB-indicatorbedrijf: Het hotel

I	Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf het hotel	38
II	Matrix ingevuld per verplichting	40

I Overzicht wettelijke verplichtingen MKB-indicatorbedrijf het hotel

	Regeldruk			
	Structureel	Enmalig	Incidenteel	Totaal
A. Werkgever	€ 64.828	€ 9	€ 105.528	€ 170.365
A-1 Gezondheid en veiligheid op het werk	€ 14.200	€ 1	€ 77	€ 14.278
1: Het uitvoeren van een Risicoinventarisatie en -Evaluatie	€ 1.212	-	-	€ 1.212
10: Het zorgen voor Arbo-voorzieningen, zoals beschermingsmiddelen.	€ -	-	-	€ -
11: Het zorgen voor een ergonomische inrichting van de werkplekken.	€ 1.308	-	-	€ 1.308
12: Het uitvoeren van een arbeidsgezondheidskundig onderzoek.	€ 235	-	-	€ 235
13: Het laten keuren van arbeidsmiddelen.	€ 732	-	-	€ 732
15: Het hebben van een veiligheidsinformatieblad voor gevaarlijke stoffen	€ 77	-	-	€ 77
16: Het melden van arbeidsongevallen met personeel	€ -	-	-	€ -
17: Het bijhouden van een ongevalregistratie	€ -	-	€ 77	€ 77
2: Het meewerken aan inspecties van iSZW	€ -	-	-	€ -
3: Het aanwijzen van een preventiemedewerker	€ 152	-	-	€ 152
4: Het voorlichten over en toezien op de te verrichten werkzaamheden	€ -	-	-	€ -
6: Het voeren van overleg over het arbobeleid	€ 1.755	-	-	€ 1.755
7: Het aansluiten bij een arbodienst en/of het inhuren van een bedrijfsarts	€ 4.704	-	-	€ 4.704
8: Het organiseren van bedrijfshulpverlening (BHV)	€ 4.026	-	-	€ 4.026
9: Het opstellen van een ziekteverzuimbeleid	€ -	€ 1	-	€ 1
A-2 Werktijden en sociale zekerheid	€ 27.160	€ -	€ 115	€ 27.275
121: Het bijhouden van de administratie rondom vakantie	€ 1.230	-	-	€ 1.230
19: Het afdragen van premies aan de pensioenuitvoerder	€ -	-	-	€ -
20: Het voeren van een deugdelijke registratie van de arbeids- en rusttijden	€ 8.089	-	-	€ 8.089
21: Het maken van afspraken rondom zwangerschapsverlof en bijhouden van de administratie	€ -	-	€ 115	€ 115
22: Het doorbetalen loon bij ziekte (langdurig verzuim via verzekering)	€ 17.841	-	-	€ 17.841
23: Het schriftelijk vastleggen van de arbeidsovereenkomst	€ -	-	-	€ -
A-3 Arbeidsbescherming en gelijke behandeling	€ 14.784	€ -	€ 102.608	€ 117.392
24: Het doorlopen van een ontslagprocedure bij ontslag met wederzijds goedvinden.	€ -	-	€ 1.832	€ 1.832
25: Het doorlopen van een ontslagprocedure via UWV of aangewezen commissie	€ -	-	€ 308	€ 308
26: Het doorlopen van een ontslagprocedure via de kantonrechter	€ -	-	€ 1.942	€ 1.942
27: Het betalen van een transitievergoeding voor een werknemer	€ -	-	€ 11.960	€ 11.960
28: Het bijhouden van het ziekteverzuim	€ 14.784	-	-	€ 14.784
29: Het begeleiden van niet-functionerende werknemers	€ -	-	€ 878	€ 878
30: Het meewerken aan de re-integratie van een werknemer	€ -	-	€ 6.351	€ 6.351
31: Het zorgen voor plekken voor arbeidsbeperkten	€ -	-	€ 4.004	€ 4.004
32: Premie differentiatie tijdelijke contracten (WAB)	€ -	-	€ 37.385	€ 37.385
33: Het doorbetalen van het loon bij ziekte (kort verzuim)	€ -	-	€ 37.032	€ 37.032
34: Het aanvragen van (betaald) ouderschapsverlof voor een werknemer	€ -	-	€ 916	€ 916
A-4 Werkgever overig	€ 8.684	€ 8	€ 2.729	€ 11.420
120: De administratie bijhouden van alles wat onder de werkkostenregeling (WKR) valt.	€ 77	-	-	€ 77
122: Het bieden van de gelegenheid tot medezeggenschap	€ -	-	-	€ -
124: Het aangeven of de arbeidsovereenkomst wordt voortgezet	€ -	-	-	€ -
35: Het indienen van aangifte loonbelasting	€ 462	-	-	€ 462
36: Het betalen van loon aan een werknemer	€ -	-	-	€ -
37: Het betalen van vakantiebijslag aan een werknemer	€ -	-	-	€ -
38: Het (digitaal) verstrekken van een loonstrook aan een werknemer	€ -	-	€ 2.117	€ 2.117
39: Het verstrekken van een jaaropgaaf aan een werknemer	€ 103	-	-	€ 103
40: Het voeren van een loonadministratie	€ 7.848	-	-	€ 7.848
41: Het afdragen van premies aan het O&O-fonds	€ -	-	-	€ -
42: Het indienen van een aanmelding als werkgever	€ -	€ 8	-	€ 8
43: Het ter beschikking stellen van trainingen, opleidingen en cursussen	€ -	-	-	€ -
44: Het APK laten keuren van bedrijfswagens	€ 194	-	-	€ 194
45: Het inhuren van zzp'ers	€ -	-	-	€ -
47: Het meewerken aan loonbeslag	€ -	-	€ 612	€ 612
B. Ondernemer	€ 25.278	€ 85	€ 2.032	€ 27.395
B-1 Belastingen en financiën	€ 13.839	€ -	€ -	€ 13.839
48: Het indienen en betalen van aangifte omzetbelasting	€ 9.744	-	-	€ 9.744
49: Het indienen van aangifte winstbelasting	€ 1.883	-	-	€ 1.883
50: Het opstellen van de jaarrekening	€ 2.058	-	-	€ 2.058
51: Het betalen van gemeentelijke belastingen	€ 154	-	-	€ 154
B-2 Bedrijfsvoering	€ 11.419	€ 23	€ 2.032	€ 13.475
52: Het informeren van betrokkenen over de verwerking van hun persoonsgegevens	€ 3.080	-	-	€ 3.080
53: Het meewerken aan uitvragen van het CBS	€ -	-	€ 1.986	€ 1.986
54: Het doorgeven van het aantal werkzame personen aan de KvK	€ 58	-	-	€ 58
55: Het verplicht inschrijven in het handelsregister	€ -	€ 23	-	€ 23
56: Het aantonen van de naleving van de privacyregels	€ 372	-	-	€ 372
57: Het melden van een datalek aan de Autoriteit Persoonsgegevens	€ -	-	-	€ -
59: Keuringen van installaties	€ 7.910	-	-	€ 7.910
60: Het melden van een datalek aan de betrokkene	€ -	-	-	€ -
61: Het inschrijven van uiteindelijk belanghebbenden in het UBO-register	€ -	€ 46	-	€ 46
B-3 Ondernemer, overig	€ 19	€ 62	€ -	€ 81
63: Het aanvragen en betalen van de afdrachten CBO's	€ 19	-	-	€ 19
64: Het naleven van algemene eisen aan het gebouw	€ -	€ 62	-	€ 62
65: Het opstellen van een jaarverslag of een bestuursverslag	€ -	-	-	€ -
66: Het aanvragen van een energielabel	€ -	-	-	€ -
C. Sectorspecifiek	€ 38.942	€ 68	€ 6.043	€ 45.053
C-1 Omgevingsverplichtingen	€ 1.010	€ -	€ -	€ 1.010
68: Het nemen van maatregelen van de Erkende Maatregelenlijst	€ 1.010	-	-	€ 1.010
C-2 Brandveiligheid	€ 13.747	€ -	€ 693	€ 14.440
69: Het meewerken aan inspecties van de brandweer	€ -	-	€ 693	€ 693
69a: Het meewerken aan inspecties van de brandveiligheidsinstallaties	€ 1.320	-	-	€ 1.320
69b: Het laten onderhouden van de brandveiligheidsinstallaties	€ 1.320	-	-	€ 1.320
69c: Het laten onderhouden en keuren van blusmiddelen	€ 1.022	-	-	€ 1.022
69d: Het laten keuren en afpersen van de droge blusleiding	€ -	-	-	€ -
69e: Het laten controleren en onderhouden van de noodinstallaties	€ 1.028	-	-	€ 1.028
69f: Het laten testen, onderhouden en inspecteren van de sprinklerinstallatie	€ 9.058	-	-	€ 9.058
C-3 Sectorspecifiek, overig	€ 24.185	€ 68	€ 5.350	€ 29.604
100: Het indienen van een milieumelding	€ -	-	-	€ -
101: Het aanvragen van een omgevingsvergunning	€ -	-	€ 1.462	€ 1.462
103: Het aanvragen van een parkeervergunning of -onthefving	€ -	-	-	€ -
107: Het aanvragen van een vergunning voor het verspreiden van reclame	€ -	-	-	€ -
109: Het aanvragen van een speelautomatenvergunning	€ -	-	-	€ -
119: Het bijhouden van een nachtregister	€ -	-	-	€ -
126: Het laten controleren van zwemwater en onderhouden van installaties	€ 23.329	-	-	€ 23.329
70: Het uitvoeren van een voedselveiligheidsplan	€ -	-	-	€ -
71: Het meewerken aan inspecties van de NVA	€ -	-	€ 23	€ 23
72: Het aanvragen van vergunningen voor het uitoefenen van het horecabedrijf	€ -	-	€ 154	€ 154
73: Het indienen van aangifte voor en betalen van toeristenbelasting	€ 308	-	-	€ 308
74: Het behalen van verklaringen over sociale hygiëne	€ -	-	€ 304	€ 304
75: Het uitvoeren van een legionella-risicoanalyse en legionella-beheersplan	€ -	-	€ 3.099	€ 3.099
76: Het aansluiten bij een pensioenuitvoerder	€ -	-	-	€ -
77: Het meewerken aan inspecties van de gemeente	€ -	-	€ 308	€ 308
79: Het vermelden van allergenen in niet-voorverpakte levensmiddelen	€ -	-	-	€ -
80: Het naleven van de inrichtingseisen voor horecabedrijven	€ -	€ 68	-	€ 68
84: Het beperken van emissies	€ 549	-	-	€ 549
96: Het indienen van een aanvraag of melding voor een evenement	€ -	-	-	€ -
97: Het aanvragen van een ontheffing voor het tijdelijk schenken van alcohol	€ -	-	-	€ -
98: Het melden van een incidentele festiviteit	€ -	-	-	€ -
Eindtotaal	€ 129.048	€ 162	€ 113.604	€ 242.813

II Matrix ingevuld per verplichting

In de regeldrukmatrix is de werkbaarheid van een verplichting uitgezet tegen de regeldrukkosten. De nummers in de tabel van bijlage I corresponderen met de nummers in de regeldrukmatrix.

Schaalverdeling van de as regeldrukkosten

De MKB-indicatorbedrijven verschillen van elkaar in omvang, omzet, kosten en regeldrukkosten. Bij gebruik van dezelfde bandbreedte in € per categorie ("laag", "middel" en hoog), ontstaat er daarom een vertekend beeld van de regeldruk voor de verschillende MKB-indicatorbedrijven. Er is daarom voor gekozen om voor ieder MKB-indicatorbedrijf een eigen schaalindeling te maken die is gebaseerd op dezelfde uitgangspunten. Hierdoor is het (door de resultaten te projecteren) ook mogelijk om de hoogte van de regeldruk tussen MKB-indicatorbedrijven te vergelijken.

De uitgangspunten voor indeling van de regeldrukkosten zijn opgenomen in de onderstaande tabel.

Tabel 12. Uitgangspunten schaalindeling as regeldrukkosten

Categorie	Ondergrens	Bovengrens
Bedrijfseigen kosten	In deze "kolom" komen alle verplichtingen terug waarvan de kosten volledig worden beschouwd als bedrijfseigen kosten. De regeldrukkosten zijn in dat geval € 0.	
Laag	€ 0	5% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk
Middel	5% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk	20% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk
Hoog	20% van de regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk	120% van regeldrukkosten van verplichting met hoogste regeldruk

